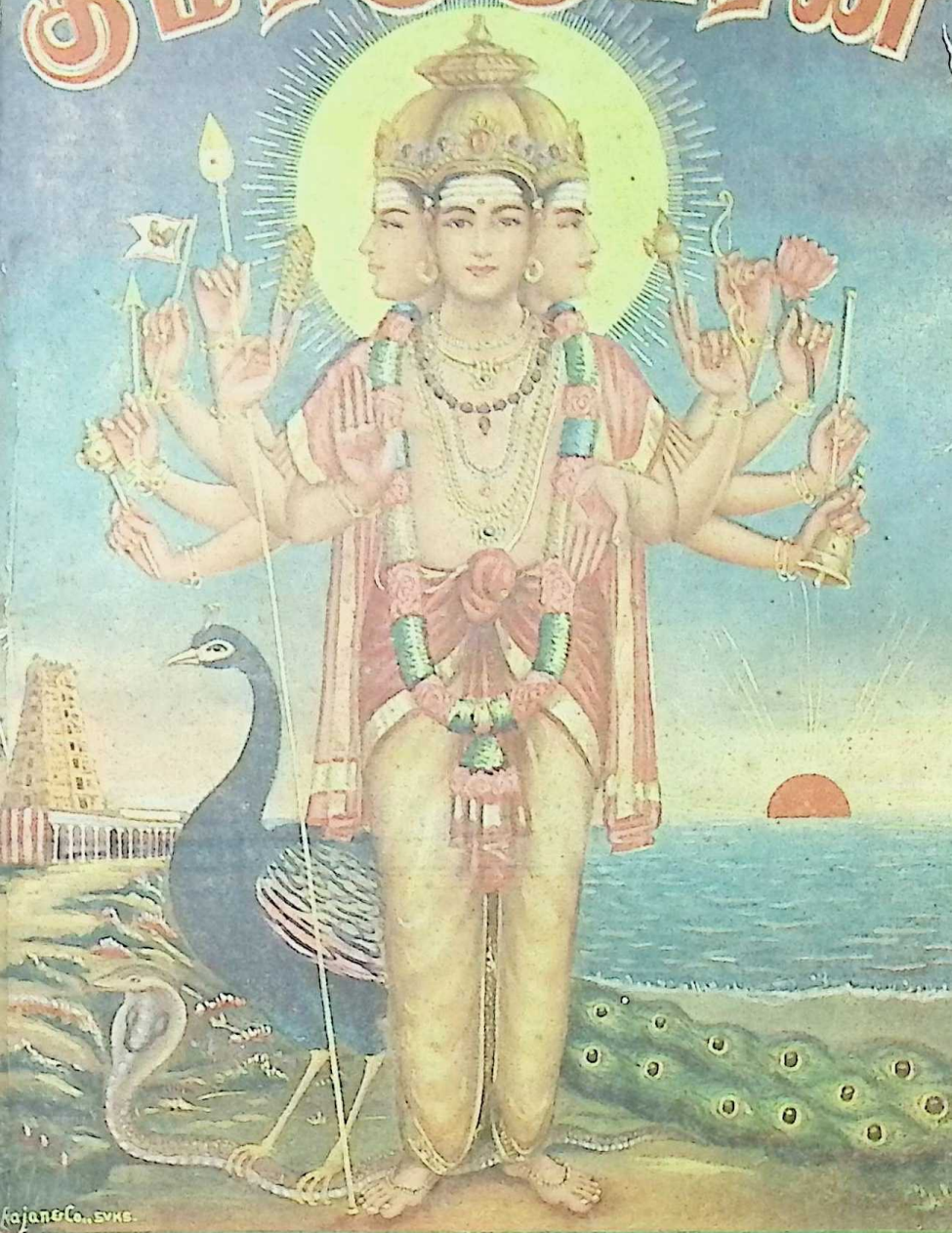

குமரகுருபரன்

மலர் 12]

பிலவ-ஸ்ரூ ஆடி-ம் 1ம்-உ (16-7-61)

[இதழ் 7

தமிழ் பிரதி 13 நாள் பைசா

வருடச் சந்தா ரூ. 1½

ஆசிரியர் குழு

1. திரு. கே. எம். வேங்கடராமையா அவர்கள் M. A. B. O. L.,
பிரின்ஸ்பால், செந்தமிழ்க்கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.
2. திரு. கே. சிவராமன் அவர்கள் M. A.,
சைவ சித்தாந்த தத்துவ விரிவுரையாளர்
காசிச் சர்வகலாசாலை, காசி.
3. ராவ்சாஹிப், வித்துவான். திரு. கு. அருணாசலக் கவுண்டர்
அவர்கள், தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளர், ம. தி. தா. இந்துக்
கல்லூரி, திருநெல்வேலி.
4. திரு. ஆ. சி. ஷண்முகநயினார் பிள்ளை அவர்கள் B. A., B. L.,
வழக்கறிஞர், தென்காசி.
5. திரு. டி. எச். விவேகானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் B. A., L. T.,
(Verification Officer) இந்து அறநிலைய இலாகா,
20, நுங்கம்பாக்கம் ஹைரோடு சென்னை - 6.
6. திரு. ம. ரா. சண்முகசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் B. A., B. L.,
இந்து சமய அறநிலைய உதவி ஆணையர் (ஓய்வு),
“வள்ளுவர் குறடு” மதுரை.

T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை B. A., B. L.,
நிர்வாக ஆசிரியர்.

உ ள் ளு ளை

	பக்கம்
1. சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை (கட்டுரை 47)	 383
2. மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் - உரைநடை	 388
3. திருவாசகம் (குறிப்புகள்)	 394
4. சங்ககாலத்து அறம்	 399
5. வண்ணக்கிளி	 408
6. Hymns of the Tamil Saivite Saints	 416
7. ஸ்ரீ சொக்கநாதர் சுவாமி திருவருட்பா	 417
8. கற்பு	 421
9. அருணந்தி முனிவர் அருஞ்செயல் மாலை (இரண்டாம் பகுதி)	 426
10. தொண்டர் வழிபாடு	 427

உ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

மலர் 12

பிலவ-ஸ் ஆடித் திங்கள் 1-ம்உ [16-7-61]

இதழ் 7

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை

மாணிக்கவாசக அடிகள்

மாயூரம்.

[கட்டுரை 47]

சிவபெருமான் உலகே உருவாகக் கொண்டு விளங்கு தலும் உடையவன். அதனை 'விசுவ ரூபி' என்பது மெய்ப்பு படுத்தும். 'அவையே தானேயாய்' என்றது சிவருணபோதம். அவ்விசுவ ரூபத்தை எட்டுப் பிரிவாக்கி உணரச் செய்தருளினான் இறைவன். 1. நிலம், 2. நீர், 3. நெருப்பு, 4. காற்று, 5. வின், 6. செங்கதிர், 7. தண்கதிர், 8. (வழிபடும் உயிர் ஆகிய) இயமானன் என்பவை அவ்வெட்டும் ஆகும். பரிபாடலின் உரையில் 'இயமானன்' என்றதை 'வேள்வி முதல்வன்' என்றது ஈண்டு நினைத்தற்குரியது. எல்லா வுயிர்களையும் இயமானன் என்றோ 'வேள்வி முதல்வன்' என்றோ சொல்லலாமோ?

“ தீவளி விசும்பு நிலன் நீர் ஐந்தும்

ஞாயிறும் திங்கடும் அறனும் ”

[பரிபாடல்: 3:-4 - 5]

என்றதில் ‘அறன்’ என்றதனை அவ்வரையாசிரியர், ‘வேட்கின்ற வடிவு தருமம் ஆதலின், அஃது அறன் எனப்பட்டது’ என விளக்கினார். அதனால் வழிபடாதார் ‘மறன்’ ‘அதருமம்’ ஆதல் திண்ணம்.

“ இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரும் ஆகி

இயமான னய்எறியுங் காற்றும் ஆகி

அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி ருக்

ஆகாசமாய் அட்ட முர்த்தி ஆகி ”

என்ற திருத்தாண்டகப் பகுதியும் இங்குக் கருதற்குரியது.

“ அட்டமுர்த்தி அண்ணாமலை கைதொழுக்

கேட்டுப்போம் வினை கேடில்லை காண்மினே ”

என்றும் திருநாவுக்கரசர் அருளியதால், விசுவரூபத்தை வழிபடுதல் மலநீக்கத்திற்கு மருந்து ஆதல் தெளியப்படும். இயமானன் (யக்ஞமாந:) - வேள்வி முதல்வன். இதனைத் திருவாசகம் ‘புலனாய மைந்தன்’ என்கின்றது. கடவுளை எக்காலும் கருதாத உயிர்களை எட்டுருவில் ஒன்றாக எண்ணலாகாது; அங்கும் இறைவன் தங்குவோன் எனினும் விளக்கம் இன்றி நின்றால். மாகேசுவரரை ‘நடமாடக் கோயில் நம்பர்’ என்ற திருமுலர் கருத்தை உணராதவர்கள், சஞ்சாரம் உற்ற மானிடர் எல்லாரையும் நடமாடக் கோயில் நம்பர் என்று கொண்டு மேடைகளிற் பேசுகின்றார்கள். ‘ஏழைபங்காளன்’ என்றதன் பொருளுணராமற் பிதற்றும் ஏழைகளுக்கும் அவர்கட்கும் பேதம் இல்லை.

சிவபிரான் எட்டுருக் கொண்டமை ஏன்? பற்றற்ற முனிவர் முதலோர்க்குப் பரமாநந்தப் பயனைப் பயத்தற் பொருட்டே எட்டுருக் கொண்டான். அவர்களே ‘பார்க்கும் இடம் எங்கும் ஒரு நீக்கம் அறநிறைகின்ற பரிபூரணநந்த தரிசனம் பண்ணும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர்கள். இக் கருத்தை,

“ அருவருக்கும் உலகவாழ் வடங்க நீத்தோர்க்கு

ஆநந்தப் பெருவாழ்வாம் ஆடல் காட்ட

மருவருக்கன் மதிவளிவான் யமானன் தீநீர்

மண்ணெனும்என் வகையறுப்பின் வடிவு கொண்ட ”

‘ஒருவன்’ என்றது சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையுட் சிறந்து விளங்கும் இப்பாடல்.

‘அருவருப்பு’ என்பதை அறுவிருப்பு என்றதன்மருஉ என்றும் ‘அறுவறுப்பு’ என்றதன்மருஉ என்றும் பன்மொழிப்புலவர் ஒருவர் சொல்லினார். விருப்பற்றது, அறுஅறு என அறுப்பது எனல் அவற்றின் பொருள். அத்தொடரை ஆள்வோர் கருத்துக்கு அப்பொருள் பொருத்தம் என்றும் தெரிகின்றது உலக வாழ்வு அடங்க நீத்தல்:- பற்றற யாவும் துறத்தல். அடங்க:- எல்லாம் அடங்க. ‘நீத்தார் பெருமை என்ற திருக்குறளதி காரத்தலைப்பையும் அதன் உட்கிடையையும் அறியாதார், உயிர் நீத்தோரை ‘நீத்தார்’ என்று குறித்தல் பெரும்பாவம்.’ ஆடல் - (பரமாநந்த) தாண்டவம், ‘ஆநந்தப் பெருவாழ்வாம் ஆடல்’, காட்ட - உணர உணர்த்த. மருவு+அருக்கன், மருவுவடிவு என்றியைத்தலும் பொருந்தும். இயல்பாகாது அவ்வடிவு, அஃதாவது சொருபம் அன்று. தடத்தருபம் ஆதலின் ‘மருவுவடிவு’ எனல் சாலும். ‘எண்வகையறுப்பு’ என்றதால் விசுவருபத்தின் அவயவங்கள் அவ்வெட்டும் என்று விளங்கும். ‘உலகமே உருவமாக’ என்றும் சிவாகம வசன்மும் காண்க. ‘விசுவருபம்’ சமட்டி. நிலம் நீர் முதலியன விசுவருபாவயவம் ஆகிய வியட்டி. ஒருவன்- ‘ஏகன்’.

ஒருவனுக்கும் ஒருத்திக்கும் உருஒன்று ‘அர்த்தநாரீசுவர ருபம்’ மாதியலும் பாதிவடிவம். அவ்வுருவத்தை அறிவிக்க ஒருசொல் வேண்டும். ஒருவன் என்றால் ஒருத்தியை அடக்கிக் கொண்டுணர்த்தாது. ஒருத்தி எனின் ஒருத்தனை அடக்கிக் கொண்டறிவிக்காது.

ஒருவன் என்பது ஆண்பாற்பெயர். ஒருவி என்பது பெண் பாற் சொல். ஒருத்தன் ஒருத்தி என்பவை போல ஒருவன் ஒருவி (ஒருவன்) என்ற வழக்கும் முன் இருந்தது. ஒருவன்

எனக் (கன்னடத்தில் உண்டு.) ஆங்கிலம் கற்றதமிழ்ப் புல வர்க்கே தெரியும். கிழத்தன் கிழத்தியும் கிழவன் கிழவியும் போல்வன அவை. கிழவன் கிழத்தி எனலும் ஒருவன் ஒருத்தி எனலும் பிழைவழக்கே.

‘ஒருத்தி’ எனல் பயின்ற வழக்கு (சுலித். 92) தமிழில் ‘ஒருவர்’ என்று ஒருசொல் உளது. அதில் ஒருமையைக் குறிக்கும் பகுதியும் பன்மையைக் குறிக்கும் விசுவதியும் உள. பகுதியால் ஆனும் பெண்ணும் கலந்த ஓர் உருவத்தைக் கொள்ளலாம். விசுவதியால் ஆனும் பெண்ணுமாகிய இருவரையும் கொள்ளலாம். ‘ஒரு’ என்ற முதலிலியால் அர்த்த நாரிசுரரூபம் ஆகிய ஒன்றைக் கொள்ளல் வேண்டும். ‘அர்’ என்ற ஈற்றுநிலையால் அப்பனும் அம்மையும் ஆகிய இருவரையும் கொள்ளல் வேண்டும். வடிவின் ஒருமையைக் குறித்துப் பகுதியும் அவ் வடிவில் அமைந்த இருமையைக் குறித்து விசுவதியும் இயைந்த ‘ஒருவர்’ என்னும் சொல் தமிழில் இல்லையேல், மாதியலும் பாதியனைக் குறிக்கும் சொல்லே இல்லை என்னும் தமிழில் அன்றி வேறு எம்மொழியிலும் அத்தகைய ஒருசொல் இல்லை என்கின்றனர் பன்மொழிப்புலவர்.

வடமொழியில் மிக்க புகழ்பெற்று விளங்கியவரும், அம் மொழியை மட்டும் போற்றியவரும், திராவிடகவிகளை மதியாதவரும், அப்பைய தீட்சிதர் வழியினரும் ஆகிய நிலகண்ட தீட்சிதர் வரலாற்றின் தொடக்கத்தில் உள்ள

“ வந்தே வாஞ்சித லாபாய கர்ம கிம் தந்ந கத்யதே
கிம் தம்பதீம்இதி ப்ருபா முதாஹோ தம்பதீ இதி ”

என்ற சுலோகத்தில் அர்த்தநாரிசுவர ரூபத்தைக் குறிக்கும் சொல்லின்மையைக் குறித்த விசாரம் உளது.

‘என் விருப்பத்தை அடைதற்பொருட்டு வணங்குகின்றேன். எவரை? அது சொல்லற்கியையவில்லை. என்னை? ‘தம்பதீம்’ எனில், சொற்குற்றம், ‘தம்பதீ’ எனில் ‘அர்த்த நாரிசுர முர்த்தத்திற்கு உரியதன்று.’ என்பது அச்சுலோகத்தின் பொருள்.

‘தம்பதி’ என்பது ஏகவசநம் ஆதலின் அர்த்தநாரசுவர ரூபத்தில் உள்ள இருவர்க்கும் உரியதாய் இருமையைக் குறியாது.

‘தம்பதி’ என்பது பகுவசநம் ஆதலின் பன்மைக்கே உரியது. அர்த்தநாரசுவர ரூபம் ஆகிய ஒருமையைக் குறியாது. அதனால், வாக்குமனங்கட்கு எட்டாத பரம்பொருளை வணங்க வாக்கு உதவாத நிலையை விளக்கி, ‘வணங்குகின்றேன்’ என்னும் அளவில் அமைந்தார் அவர்.

இதனால், வடமொழியில் ‘ஒருவர்’ என்னும் சொல்லைப் போல யாதும் இல்லை என்று அம் மகாவித்துவ சிரோமணியின் மணிவாக்கே நிரூபணம் செய்துளது என்னும் உண்மையை அறியலாம். ஆகவே, ஆசிரியர் குமரகுருபர முனிவரர்

“ஒருவனுக்கும் ஒருத்திக்கும் உருவொன்றில் அவ்
 வருவையிஃ தொருத்தனென்கோ ஒருத்திஎன்கோ
 இருவருக்கும் உரித்தரக ஒருவர் என்றோர்
 இயற்சொல் இலதெனியான்மற் றென்சொல்கேனே”

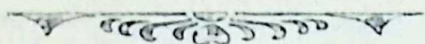
என்று பாடியருளியதன் நயம் மிகப்போற்றற் குறித்து.

அத்திருவுருவத்தைக் குறிக்கத் தமிழ்ச் சொல் ஒன்றே ஒன்று இருப்பதால் மகிழ்ச்சியும் அஃது அன்றி, அதனைக் குறிக்க வேறு யாதும் உதவாமையால் வருத்தமும் தோன்ற இப்பகுதி அமைந்துளது. இதில் ஒருவன் ஒருத்தி என்னும் பிழைவழக்கும் காட்டி, ஒருத்தன் ஒருத்திஎன்னும் இயல் வழக்கும் தோற்றி இருத்தல், செந்தமிழ்ப்பாடல் இயற்றுவதில் தமக்கு ஒப்பாரும் உயர்ந்தாரும் இல்லாத ஆசிரியரது தமிழ்ப்பெரும் பெருமைக்கு முழுதும் இயல்வதே. இதில் வியப்பில்லை. ஏனை யோர் பாடியிருப்பின் வியப்பிற்குரித்தே.

‘எந்தாய்’ என்ற தமிழ்ச் சொல்லமைதிக்குரிய பாடல் இச்சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையுள் (73) அமைந்திருப்பதும் இதுபோன்றதொரு நயமுடையதாகும்.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

உரைநடை

தருமபுர ஆதீன வித்துவான்

“திருவண்ணாமலை ஆதீனவிரியுரையரசு, மதுரை ஆதீனச் சித்தாந்த
சைவ வித்தகர், சித்தாந்தப் புலவர்மாமணி, பாலகவி”

வயிநாகரம் திரு. வே. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள்,
தேவகோட்டை.

[மலர் 12. இதழ் 6-ன் தொடர்ச்சி]

ஊசற் பருவம்

ஒள்ளொளிய பவளக் கொழுங்கான் மிசைப்பொங்கு
மொழுகொளிய வயிர விட்டத்
தூற்றுஞ் செழுந்தண் ணிலாக்கால் விழுந்தனைய
வொண்டரள வடம்வீக்கியே
அள்ளிட வழிந்துசெற் றொளிதுளும் புங்கிரண
வருணரத் நப்பலகைபுக்
காடுநின் றோற்றமப் பரிதிமண் டலம்வள
ரரும் பெருஞ் சுடரை யேய்ப்பத்
தெள்ளுகவை யமுதங் கனிந்தவா னந்தத்
திரைக்கடன் மடுத்து ழக்குஞ்
செல்வச் செருக்கர்கண் மனக்கமல நெக்கபூஞ்
சேக்கையிற் பழயபாடற்
புள்ளொலி யெழக்குடி புகுந்தசுந் தரவல்லி
பொன்னூச லாடியருளே
புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
பொன்னூச லாடியருளே.

-93

ஒள்ளிய ஒளியையுடைய செழுமையாகிய பவளக்கால்
களின் மேல் ஒழுகுகின்ற ஒளியையுடைய வயிரவிட்டத்தில்
சிந்துகின்ற செழுமையாகிய குளிர்ந்த நிலாவின் கால்கள்

விழுந்தது போன்ற ஒள்ளிய முத்து மாலையைக் கட்டி அள்ளிக் கொள்ளும்படி வழிந்து செறிந்து ஒளி வீசுகின்ற கதிர்களை யுடைய மாணிக்கப் பலகையிலேறி ஆடுகின்ற நினது தோற்றம் அந்தச் சூரிய மண்டலத்திலிருக்கின்ற அரிய பெரிய கதிரவனை நிகர்க்க வடித்தெடுத்த சுவையமுதம் முதிர்ந்த அலை களையுடைய இன்பக் கடலில் முழுகிக் கலக்கும் சிவானந்தச் செல்வத்தைப் பெற்றதனால் வந்த செருக்கையுடையவர்களாகிய மெய்யடியார்களது மலர்ந்த மனத்தாமரையாகிய பூஞ்சேக்கையின் பழம் பாடலாகிய புள்ளொலி யெழும்பக் குடிபுகுந்த சுந்தர வல்லியே! பொன்னாசலாடி யருளுவாயாக. புழுகு நெய்யாடு கின்ற சொக்கநாதப் பெருமானது சிறந்த அழகுக்கொத்த பூங் கொடி போன்றவளே! பொன்னாசலாடி யருளுவாயாக.

விற்பொலிய நிலவுபொழி வெண்ணித் திலம்பூண்டு
 விழுதுபட மழகதிர்விடும்
 வெண்டரள வுசலின் மிசைப்பொலிதல் புண்டரிக
 வீட்டிற் பொலிந்து மதுரச்
 சொற்பொலி பழம்பாடல் சொல்லுகின் றவளுநின்
 சொருபமென் பதுமிளநிலாத்
 தூற்றுமதி மண்டலத் தமுதமா யம்மைநீ
 தோன்றுகின் றதுவிரிப்ப
 ளற்பொலிய வொழுகுமுழு மாணிக்க மணிமுகப்
 பேறிமழை முகிறவழ்வதல்
 வெறிகுடர்க் கடவுடிரு மடியிலவன் மடமக
 ளிருந்துவினை யாடலேய்க்கும்
 பொற்புரிசை மதுரா புரிப்பொலி திருப்பாவை
 பொன்னாச லாடியருளே
 புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
 பொன்னாச லாடியருளே.

ஒளி மிகும்படி நிலவைச் சொரிகின்ற வெள்ளிய முத்து வடத்தை அணிந்து விழுது விழும்படி இளங்கதிரை வீசுகின்ற வெள்ளிய முத்தாசலின் மேல் நீ விளங்குவது, வெண்டாமரை வீட்டில் பொலிந்து இனிய சொற்கள் விளங்குகின்ற பழய

பாடல்களைச் சொல்லுகின்றவளாகிய கலைமகளும் நின் சொருப
மென்பதையும் இளநிலாவை வீசுகின்ற சந்திர மண்டலத்தில்
அமுதவடிவமான அம்மையாகிய நீ காணப்படுவதையும் நிகர்க்க
ஒளியுள்ள நல்ல மாணிக்கங்கள் இழைத்த அழகிய முகப்பில்
குளிர்ந்த மேகங்கள் ஏறித் தவழுதல் அந்த ஒளிவிசும் தூரிய
தேவனது அழகிய மடித்தலத்தில் அவனது இளஞ்சிறுமி தங்கி
யிருந்து விளையாடுவதை ஒக்கின்ற பொன்மதில் தழ்ந்த
மதுரைப் பதியில் விளங்குகின்ற அழகிய பாவை போன்றவளே!
பொன்னாசலாடியருளுவாயாக. புழுகு நெய்யாடுகின்ற சொக்க
நாதப் பெருமானது சிறந்தஅழகுக் கொத்த பூங்கொடி போன்ற
வளே! பொன்னாசலாடியருளுவாயாக.

உருகிய பசும்பொன் னசும்பவெயில் வீசுபொன்
னூசலை யுதைந்தாடலும்
ஒண்டளி ரடிச்சுவ றெப்பெறு மசோகுநற
வொழுகுமலர் பூத்துதிர்வதுன்
திருமுனுரு வங்கரந் தெந்தையார் நிற்பது
தெரிந்திட நமக்கிதுவெனச்
செஞ்சிலைக் கள்வனெரு வன்றெடை மடக்காது
தெரிகணைகள் சொரிவதேய்ப்ப
எரிமணி குயின்றபொற் செய்குன்று மழகதி
ரெறிப்பவெழு செஞ்சோதியு
டிளமதி யிமைப்பதுன் திருமுகச் செவ்விவேட்
டெழுநாத் தலைத்தவமவன்
புரிவது கடுக்குமது ராபுரி மடக்கின்னை
பொன்னாச லாடியருளே
புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
பொன்னாச லாடியருளே.

-95

உருகிய பசும் பொன்னின் ஒளி தவழ வெயில் வீசுகின்ற
பொன்னாசலை உதைத்து ஆடியவுடன் ஒள்ளிய தளிர்போன்ற
திருவடிச் சுவடு பொருந்தப் பெற்ற அசோகமரம் தேனெழுது
கின்ற பூக்களைப் பூத்து உதிர்வது, உன் சந்திதியில் உருவத்தை
மறைத்து எமது தந்தையாராகிய இறைவர் நிற்பதை அறிந்து

“இது நமக்குத் தக்க இடம்” என்று நினைத்துச் செவ்விய கருப்பு வில்லை உடையவனாகிய மன்மதன் தொடுத்த கணைகளை நிறுத்தாமல் தெரிந்த கணைகளையெல்லாம் பொழிவதை ஒத்திருக்க, ஒளிசெய்கின்ற பொன்மணிகள் பதிந்த பொன்னாலாகிய செய்குன்றுகள் சிறுகதிர்களை வீச உண்டாகின்ற செவ்வொளி இடையில் இளந் திங்கள் விளங்குவது உனது அழகிய முகத்தழகைப் பெற விரும்பி அச்சந்திரன் நெருப்பிரிடையே நின்று தவம் புரிவதை ஒக்கின்ற மதுராபுரி இளங் கிளியே! பொன்னாசலாடி யருளுவாயாக. புழுகு நெய்யாடுகின்ற சொக்க நாதப் பெருமானது சிறந்த அழகுக்கொத்த பூங்கொடி போன்றவளே! பொன்னாசலாடி யருளுவாயாக.

கங்கைமுடி மகிழ்ந்திரு வுளமசைந் தாடக்
கலந்தாடு பொன்னாசலக்
கடவுடரு நோக்கத்து நெக்குருகி யிடநின்
கடைக்கணைக் கத்துமற்றச்
செங்கண்விடை யவர்மனமு மொக்கக் கரைந்துருகு
செய்கையவர் சித்தமேபொற்
றிருவூச லாவிருந் தாடுகின் றுயெனுஞ்
செய்தியை யெடுத்துரைப்ப
அங்கணெடும் நிலம்விடர் படக்கிழிந் தோடுவே
ரடியிற் பழுத்தபலவின்
அளிபொற் சுளைக்குடக் கனியுடைந் தூற்றுவதே
னருவிபில மேழுமுட்டிப்
பொங்கிவழி பொழில்மதுர மதுரைநா யகிதிருப்
பொன்னாச லாடியருளே
புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி
பொன்னாச லாடியருளே.

-96

கங்கையை முடித்தவராகிய உனது கொழுநரது திருவுள்ளமானது அசைந்தாடும்படி நீ இருந்தாடுகின்ற பொன்னாசல் அக்கடவுளாரது திருக்கண்ணைக்கத்தால் நெகிழ்ந்து உருக உனது கடைக்கண்ணைக்கத்தால் அந்தச் சிவந்த கண்களையுடைய இடப் வாகனத்தை உடையவராகிய சிவபெருமானது

திருவுள்ளமும் கூடக் கரைந்துருகுகின்ற செய்கை அவர் மனத்
தையே பொன்னுலாகிய அழகிய ஊசலாகக் கொண்டு ஆடுகின்
ருயென்னும் செய்கையை எடுத்துச் சொல்ல அழகிய இடத்தை
யுடைய பெரிய நிலம் வெடிபடும்படி பிளந் தோடுகின்ற வேரின
டியில் பழுத்த முதிர்ந்த பொன்னிறமான பலாச்சுளைகளையுடைய
குடம் போற் பருத்த பழங்கள் உடைந்து சொரிகின்ற தேனருவி
கீழுலகம் ஏழிலும் சென்று தாக்கிப் பொங்கி வழிதற் கிடமாகிய
சோலைகள் தழ்ந்த இனிய மதுராபுரிக்கிறைவியே! பொன்னாச
லாடியருளுவாயாக. புழுகு நெய்யாடுகின்ற சொக்கநாதப்
பெருமானது சிறந்த அழகுக்கொத்த பூங்கொடி போன்றவளே!
பொன்னாசலாடி யருளுவாயாக.

சேர்க்குஞ் சுவைப்பாட லமுதொழுக வொழுகுபொற்

நிருவூசல் பாடியாடச்

சிவபிரான் நிருமுடி யசைப்பமுடி மேற்பொங்கு

செங்கணர வரசகிலம்வைத்

தார்க்கும் பண்டவி யசைப்பச் சராசரமு

மசைகின்ற தம்மணியசைந்

தாடலா லண்டமு மகண்டபகிரண்டமு

மசைந்தாடு கின்றதேய்ப்பக்

கார்க்கொந் தளக்கோதை மடவியர் குழற்சூட்டு

கமழ்நறும் புகைவிண்மிசைக்

கைபரந் தெழுவதுரு மாறிரவி மண்டலங்

கைக்கொள விருட்டலம்வான்.

போர்க்கின்ற தொக்குமது ராபுரி மடக்கிள்ளை

பொன்னாச லாடியருளே

புழுகுநெய்ச் சொக்கந்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி

பொன்னாச லாடியருளே

-97

சேர்க்கப்பெற்ற சுவையையுடைய பாடல்களாகிய அமுதம்
ஒழுக அழகொழுகுகின்ற பொன்னாசலைப் பாடியாடவும்
சிவபெருமான் தமது திருமுடியை அசைப்ப அவரது
திருமுடியின் மேலுள்ள சிவந்த கண்களையுடைய ஆதிசேடன்
உலகங்களை வைத்துத் தூக்குகின்ற படத்தையுடைய

ஆயிரந் தலைகளையும் அசைப்ப அதனால் சராசரங்களனைத்தும் அசைவது, தாயானவள் அசைந்தாடலால் அண்டங்களும் எல்லை கடந்த புற அண்டங்களும் அசைந்தாடுவதை நிகர்க்க மேகம் போன்ற கூந்தலில் மாலைகளை யணிந்த இளநங்கையர் கூந்தலுக்கு ஊட்டுகின்ற மணம்பொருந்திய நல்லபுகை வானத்தில் நன்கு பரந்து எழும்புவது உருவமாதிரிய துரிய மண்டலத்தைக் கைக்கொள்ளுவதற்கு இருட்டடலம் வானத்தைப் போர்த்து வளைத்ததை ஒத்திருக்கின்ற மதுராபுரி இளங்கிளியே! பொன்னாசலாடி யருளுவாயாக. பு மு கு நெ ய் யாடுகின்ற சொக்கநாதப் பெருமானது சிறந்த அழகுக் கொத்த பூங்கொடி போன்றவளே! பொன்னாசலாடி யருளுவாயாக.

(தொடரும்)

திருமுறை நண்பர்களுக்கு ஓர் அரிய வாய்ப்பு

திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்

[புதிய பதிப்பு]

பிலவ வருஷ வைகாசி மூல வெளியீடு

832 பக்கங்கள் கொண்டது, உயர்ந்ததாக வெள்ளைத்தாளில் பெரிய எழுத்தில் தெளிவாக அச்சிடப்பெற்றது.

★ பிரதி ரூ. 2-75 ★

(தபால் கட்டணம் வேறு)

ஒரே சமயத்தில் 20 பிரதிகளுக்குமேல் வாங்குவோருக்கு 20% கமிஷன்.

கிடைக்குமிடங்கள் :-

1. ஸ்ரீ குமரகுபர சுவாமிகள் கலைக்கோயில்,
ஸ்ரீவைகுண்டம் — (திருநெல்வேலி ஜில்லா)

2. “தியாகராஜ விலாசம்”

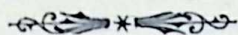
53, பிள்ளையார் கோயில் தெரு, திருவட்டிஸ்வரன்பேட்டை,
 திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

டாக்டர் G. U. போப் அவர்கள் திருவாசக
மொழி பெயர்ப்பின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்.

செந்தமிழ்ச் செல்வர், சைவசமயமணி, சிரோன்மணி,
வித்துவான். பாலூர்.

திரு. கண்ணப்ப முதலியார் அவர்கள் M. A., B. O. L.,
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர், புதுக்கல்லூரி, சென்னை - 14.

[மலர் 12. இதழ் 6-ன் தொடர்ச்சி]

போப் அவர்கள் காரைக்கால் அம்மையாரைப் பற்றிய குறிப்புடைய பாடல்களில் நங்கைமாரது பொதுச்செயல் புலப் படுவதே அன்றிக் காரைக்கால் அம்மையாரைப்பற்றிய சிறப்புச் செயல் அன்று, என்றாலும் இனிப் போப் எம்முறையில் காரைக்கால் அம்மையார் வரலாற்றைக் கூறியுள்ளனர் என்பதைக் காண்போமாக.

போப் அவர்கள் காரைக்கால் அம்மையாரிடத்துப் பெரு மதிப்புக் கொண்டிருந்தனர் என்பது காரைக்கால் அம்மையார் என்ற பெயரை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, Mother of Karaikal என்றதோடு இன்றி The Mother என்றே குறித்துச் சென்றனர். இது நிற்க.

காரைக்கால் அம்மையார் பேய் வடிவம் கொண்டதும், ஆலங்காட்டில் உறைவதானார் என்ற பொருளில் "So, she had now become a demoness and her abode was the wild jungle of Alangadu பக். 113. என்று எழுதியுள்ளனர். இந்த ஆலங்காடும் தஞ்சைக்கு நாற்பத்தேழு கல் தொலைவில் இருக்கும் காரைக்கால் பதிக்கு அண்மையிலுள்ளது என்றும், அங்கு அம்மையாரது உருவம் உள்ளது என்றும் குறிப்பும் எழுதியுள்ளார் see 112. Karaikal is a small town held by

the French. It is forty seven miles from Tanjore. Near it is the famous Alangadu (Vedaranyam) a forest of banyan trees, where the shrine of the mother still stands.”

அம்மையார் பேய் உருவம் பெற்றதும்; கயிலை நண்ண எண்ணினார் என்பதும், அவ்வெண்ணத்தை நிறைவேற்றச் செல்ல வும் தொடங்கினார் என்பதும் சேக்கிழார் அறிவிக்கும் செய்தி ஆகும். “காய்ந்தவர் இருந்த வெள்ளிக் கைலை மால் வரையை நண்ண, வாய்ந்தபேர் அருள் முன் கூரவழிபடும் வழியால் வந்தார்” என்றும் “படரொளிக் கைலை வெற்பின் பாங்கணைந்து” என்றும் ‘சங்கரன் இருந்தவெள்ளி மலையின் மேல் ஏறும்போது’ என்றும் குன்றை ஆளியார் கூறுமாற்றை அறியவும்.

திருவாலங்காடு என்பது தொண்டை நாட்டில் உள்ளதே அன்றிச் சோழ நாட்டுத் திருவாலங்காடு அன்று. அம்மையார் இன்பப் பேறுபெற்ற இடம் தொண்டைநாட்டுத் திருவாலங்காடு ஆகும். இதுவே வடமொழியில் வடாரண்யம் என்று வழங்கப் பட்டதாகக் கூறுவர். இது சென்னைச் சென்ட்ரல் ரயில் நிலையத்திலிருந்து அரக்கோணம் செல்லும் ரயில் பாதையில் உள்ள ஸ்டேஷன்களில் ஒன்று. திருவாலங்காடு என்றே அந்த ரயில் நிலையத்திற்குப் பெயர். அவ்ரயில் நிலையத்திலிருந்து வட கிழக்கே முன்று கல் தொலைவில் இத்தலம் உளது. இது ரத்ன சபையுள்ள இடம். காளியம்மையுடன் நடராசப் பெருமான் ஊர்த்தவத்தாண்டவம் புரிந்ததலம். “ஆடினார் காளிகாணஆலங் காட்டடிகளாரே” என்று அப்பர் பெருமானார் இத்தலத்துப் பதிகத்தில் பாடியுள்ளார். இதனால் இறைவர் திருப்பெயர் ஊர்த்துவதாண்டவர் என்று கூறப்படுகிறது. தேவர் சிங்கப் பெருமான் என்ற பெயரும் இவருக்கு உண்டு. தேவியார் திருப் பெயர் வண்டார்குழல் அம்மை என்பது. இத்தலத்தின் நடராஜப் பெருமான் திருவுருவத்தின் பக்கலில் பதஞ்சலி வியக்கிர பாதர் திருவுருவங்கள் உள்ளன. அதே இடத்தில் “அறவா நீ ஆடும் போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க” என்று காரைக்கால் அம்மையார் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க இவ்வம்மையார் திருவுருவமும் உள்ளது. மேலும் இத்திருவாலங்காட்டிற்கு முக்கால்

கல் தொலைவில் பழையனூர் என்னும் பெயரிய கிராமம் உள்ளது. இங்கும் காரைக்கால் அம்மையார் கோவில் உள்ளது. நடராஜப் பெருமான் ஒவ்வோர் ஆண்டும் பங்குனி உத்திர நட்சத்திரத் தன்றும், மார்கழித் திருவாதிரை அன்றும் எழுந்தருளிச் செய்கின்றனர். திருஞானசம்பந்தர் திருவாலங்காட்டினை நெருங்கிய போது, அத்தலம் அம்மையார் தம் திருத்தலையால் நடந்து சென்றது ஆதலின் அத்தலத்தினை மிதிக்க அஞ்சி இந்தப் பழையனூரியில் தங்கினர். இங்ஙனம் தங்கிய செய்தியினைச் சேக்கிழார் “அம்மைத் திருத்தலையாலே நடந்து போற்றும் அம்மை அப்பர் திருவாலங்காடாம் என்று, தம்மையுடையவர் முதூர் மிதிக்க அஞ்சிச் சண்பை வரும் சிகாமணியார் சாரச் சென்று, செம்மை நெறி வழுவாத பதியின் மாடோர் செழும் பதியில் அன்றிரவு பள்ளி சேர்ந்தார் என்று பாடியுள்ளனர். பழையனூரில்தான் தங்கினார் என்ற குறிப்பை” சென்றனைந்தார் பழையனூர்த் திருவாலங்காட்டருகு என்றும் பாடியுள்ளார். இந்தக் குறிப்புக்களை மேலும் உறுதியுடன் உணரவேண்டின் திருஞானசம்பந்தர் தமது தொண்டை நாட்டு யாத்திரையின் போதுதான் தொண்டை நாட்டுத் தலங்களை முறையே வணங்கிக் கொண்டு திருவாலங்காட்டை அடைந்தார் என்பதை அழகுற “திருவிற்கோலமும் பணிந்து ..... விருப்பினொடும் திருவூறல் மேவினார் தமைப்பணிந்தார்” என்பதை அறிவித்த பின்பே சென்றனைந்தார் பழையனூர்த் திருவாலங்காட்டருகு என்று சேக்கிழார் செப்பியுள்ளனர். இத்தொண்டை நாட்டுத் திருவாலங்காடு பழையனூரை இணைத்தே பேசப்பட்டிருப்பதைத் தேவாரத்தும் காணலாம். “பழையனூர் ஆலங்காட்டடிகளே” என்று தோணிபுரத் தோன்றலாரும் அன்னலம் பழனைமேய ஆலங்காட்டடிகளே என்று தாண்டக வேந்தரும், பழையனூர் மேய அத்தா ஆலங்காடா என்று சுந்தரரும் பாடியுள்ளன வற்றைக் காணவும்.

திருஞானசம்பந்தர் திருவாலங்காட்டிற்குச் செல்லாமல், இறைவனைப் பாடாமல் பழையனூரில் இரவு தங்கியபோது, ஆலங்காட்டு அப்பர், சம்பந்தர் கனவில் தோன்றினார் என்றும் தம்மைப் பாடுமாறு தூண்டினார் என்றும் சேக்கிழார் குறிப்பிடும்போது, பள்ளிகொள்ளும் மறையவனார் தம்முன்பு கனவிலே

வந்து, ஆலவனத்து அமர்ந்தருளும் அப்பர் நம்மை அயர்ந்தனையோ பாடுதற்கு என்று அருளிச் செய்ய, புகலிவேந்தர் “வேலைவிடம் உண்டவர்தம் கருணைபோற்றி மெய்யுருகித் திருப்பதிகம் விளம்பலுற்றார்” என்று பாடியுள்ளார். இந்தக் குறிப்பு ஞானசம்பந்தரது திருவாக்காகிய ‘துஞ்சவருவாரும் தொழுவிப்’ பாரும் வழுவிப்போய் நெஞ்சம் புகுந்து என்னை நினைவிப்பாரும்” என்ற பாடலே உணர்த்தி நிற்கிறது. இதுவே காரைக்கால் அம்மையார் திருஞானசம்பந்தர்க்கு முன் இருந்தவர் என்பதற்குப் போதிய சான்றாகும்.

இவ்வாறெல்லாம் அகப்புறச் சான்றுகளால், திருவாலங்காடு என்பது தொண்டைநாட்டுத் திருவாலங்காடே ஆகும் என்பதும் அங்குத்தான் காரைக்கால் அம்மையார்க்குத் திருவுருவம் உண்டு என்பதும் காணக்கிடத்தலின் போப் அவர்கள் கூறுவது போலத் தஞ்சையில் உள்ளதலம் என்றும், அங்கு தான் அம்மையார் உருவம் உள்ளது என்றும் கூறுவது பொருத்தமாகக் காணப்படவில்லை. ஆனால் போப் எங்ஙனம் இவ்வாறு மயங்குமாறு குறிப்புத்தந்தனர் என்பதைச் சிந்திப்பின், போப் அவர்கள் திருவாலங்காடு திருத்தலை ஆலங்காடு என்ற இவ்விரண்டு திருப்பதிகளும் வெவ்வேறு என்பதை உணராமையே ஆகும். திருத்தலை ஆலங்காடு என்றதும், அம்மையார் திருத்தலையாலே நடந்த காரணத்தால் அப்பெயர் பெற்றதாக எண்ணித் திருத்தலை ஆலங்காட்டையே திருவாலங்காடாகக் கொண்டு குறிப்புத்தந்து விட்டனர்.

திருத்தலை ஆலங்காடு தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சோழநாட்டுப்பதிகளில் ஒன்றாகும். கொரடாச்சேரியில் இருந்து ஆறுகல் தொலைவில் உள்ளது. இதனைக் குழித்தலை ஸ்டேஷனிலிருந்து வடக்கே மட்சாலையில் ஆற்றை ஓடத்தால் கடந்து நான்கு மைல் உள்ள வைணவத்தலமாம் திருக்கண்ணமங்கையைத்தரிசித்துக் கொண்டு அங்கிருந்து மேற்கே ஒருகல் தொலைவில் உள்ள திருக்கரவரம் தலத்தை வணங்கிக்கொண்டும் இங்கிருந்து வடமேற்கே மட்சாலையில் ஒன்றரைக்கல்வில் உள்ள திருப்பெருவேளுரையும் கண்டு களித்தும் அங்கிருந்து மேற்கே மட்சாலையில் இரண்டு கல்கடந்தும் அடையலாம்.

‘இத்தலத்து இறைவனை ஆடவல்லவரதர், தேவியார் திருமடந்தை என்ற பெயருடையார். இத்தலத்தில் காரைக்கால் அம்மையார் உருவம் தனித்த முறையில் இருப்பதான குறிப்பே கிடையாது. இத்தலமும் தொண்டைநாட்டுத் தலமும் வேறு வேறு என்பதை நன்கு தெரிவிக்கவே “தலையாலங்காடன் தன்னை” என்றே அப்பர் பாடுகிறார். தொண்டைநாட்டுத் தலத்தைப்பழனைமேய ஆலங்காடு’ என்பர். பழனை என்பது பழையனார் என்பதன் மருஉ மொழி.

போப் அவர்கள் மேலும் சில குறிப்புக்களை அம்மையாரைப் பற்றி எழுதுகின்றனர். அதாவது அம்மையார் கணவனால் தாம் பிரிக்கப்பட்ட நிலையினை உணர்ந்ததும், காட்டில் தாம் ஒரு கோயில் கட்டிக் கொண்டு இரவும் பகலும் இறைவனைத் தொழுது உக்ரகோலத்துடன் இருந்தனர் என்பதாம். இதனை “She has built herself a chapel in the jungle, where she spent her days and nights in prayers and austerities” Page 113 என்று எழுதி இருப்பது கொண்டு தெளியலாம்.

சேக்கிழார் வாக்கில் அம்மையார் கணவனது தொடர்பு நீங்கியது என்பதை உணர்ந்ததும் இறைவனை வேண்டிப் பேய் உருப்பெற்றனர் என்றும் நேரே கயிலை நண்ணப்பிறப்பட்டனர் என்றும், அங்கிருந்து இறைவன் கட்டளைப்படித் திருவாலங்காட்டினை உற்றனர் என்றும் தான் கூறினரே அன்றிக்காட்டில் கோயில் கட்டி அங்கு வந்தனை வழிபாடு ஆற்றினர் என்று கூறினார் அல்லர். “இவற்றை இவனுக்காகத் தாங்கிய வனப்பு” நின்ற தசைப் பொதிகழிந்து ..... பேய்வடிவு அடியேனுக்குப் பாங்குறவேண்டும். என்று பரமன் தாள்பரவி நின்றார் என்றும் மன்றுள் ஆடுவார் அருளிஞலே ..... பேய் வடிவம் ஆனார் என்றும், ‘கைலை வெற்பின் பாங்கு அணைந்து’ .... தலையினால் நடந்து சென்றார், என்றும் “குலவு தென்திசையில் என்றும் நீடுவாழ் பழனமுதார் நிலவிய ஆலங்காட்டில் ..... எப்போதும் பாடுவாய் நம்மை என்றார் என்றும் திருஆலங்காடாம் நற்பதி தலையினாலே நடந்து புக்கடைந்தார்” என்றும் பாடி நமக்கு அறிவித்திருப்பதைக் காண்க. அடுத்ததாகச் சிறுத்தொண்டர் வரலாற்றுக் குறிப்பினைக் காண்போமாக.

(தொடரும்)

சங்ககாலத்து அறம்

திரு. அ. முருகநாதன் அவர்கள்
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண இல்லம், பள்ளபாளையம்.

“ஒப்பற்ற அறம்”

சங்கம் நிறுவித் தமிழ் வளர்த்த காலத்தையே சங்க காலம் என்றழைக்கின்றோம்; அதையே தமிழர்தம் பொற்காலம் என்றும் பகரலாம். அக்காலத்து வாழ்ந்த மக்கள் “செல்வத்துப் பயனே ஈதல்” என்பதனை நன்குணர்ந்திருந்தனர். ஈதலும் அதனால் இசையுண்டாக வாழ்தலுமே தங்கள் வாழ்வின் குறிக் கோள் எனக்கருதினர். தங்களை நாடிவரும் புலவர்; பாணர்; கூத்தர்; வறியர் முதலாயினோர்க்குப் பெரும்பொருள் வழங்கிப் புகழ்பட வாழ்ந்தனர். தன் இல்லை நோக்கி வரும் இரவலர்களின் பசிப்பிணி அறவே நீங்கி; அவர்களின் வுயிறு குளிரும் வண்ணம் தாளிப்போடு கூடிய நெய்யுடை அடிசிலைச் செம்பொற் கலங்களிலிட்டு உண்ணச் செய்வதே அக்காலக் குடிமக்கள் இயல்பு. அவர்கள் உண்டு மகிழ்வது கண்டு தாமும் மகிழ்ந்து இன்புறுவர். இராக்காலத்து உறங்கச் செல்லுமுன் “புறத்தே யாரேனும் உள்ளீரே?” என்று வினாவிப் புறத்தே உணவின்றி யிருக்கும் இரவலர்களை அழைத்து உண்ணச் செய்வர். தன் இல்லிற்கு இரவலர் வாரா நாளைப் பயனற்ற நாளெனக் கருதுவது அக்கால மக்களியல்பு. ஒருவன் மற்றொருவனை நோக்கி வஞ்சினம் உரைக்கையில் “இரவலர் வாரா நாட்கள் பல எனக்கு உண்டாகுக” என்று கூறுகின்றான். பாண்டியன் தலையாலங்காலத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்; தன்னை நோக்கிச் சேரன் விடுத்த போரோலையைக் கண்டு சிற்றங் கொண்டான். அப்பொழுது அவைக்கண் குழுமியிருந்த ஆன்றோர்களை நோக்கி வஞ்சினம் கூறலுற்றான். அவ்வஞ்சின

மொழிகள் பலவற்றுள் “இரவலர்க்கு ஈயலாகாத வறுமையை யான் அடைவேனாக” என்பதுவுமொன்று. அறம் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது உயிர்களுக்கு உணவும்; உடையும்; உறையுளும் தருதலே என்பதை மணிமேகலையில்,

“அறமெனப் படுவது யாதெனக் கேட்பின்
மறவா திதுகேள்; மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
உண்டியும் உடையும் உறையுளும் அல்லதிது
கண்டதில்!”

என “அறவண வடிகள்” வாயிலாகச் “சாத்தனார்” அறிவுறுத்துகின்றார். மேற்கூறியவற்றினின்றும்; தம்மை நாடிவரும் இரவலர்களின் பசிப்பிணி போக்கி; அவர்களுக்கு வேண்டுவன கொடுத்துப் புரத்தலையே அக்கால மக்கள் “ஒப்பற்ற அறம்” எனக்கருதினர் என்பது நன்கு புலனாகின்றது. தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவனாரும்;

“சிறப்பீனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு

ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.”

(குறள் 31)

என்று அருளியிருப்பது அறிந்து இன்புறுதற்குரியதாகும்.

“வறுமையும் பசிப்பிணியும்”

வறுமையைப் பற்றியும் பசிப்பிணியைப் பற்றியும் சங்க இலக்கியங்களுள் புறநானூறும்; மணிமேகலையுமே மிகுதியாக எடுத்தியம்புகிறது. வள்ளுவரும் வறுமையின் கொடுமையைத் திருக்குறளில் “நல்குரவு” என்னும் அதிகாரத்தில் விவரித்துள்ளார். புறநானூற்றில், “பெருஞ்சித்திரனார்” என்னும் புலவர் பெருமான் தம் இல்லத்தைப் பிணித்துப் பிய்த்துத் தின்ற வறுமையின் கொடுமையைக் குமண வள்ளலிடம் எடுத்தியம்புவது கற்போர் நெஞ்சையும் உருக்குந் தன்மையதாகும்.

(புறம்; 159, 160.)

முதிரமலைத் தலைவனாய் குமண வள்ளலைப் பாடிப் பரிசில் பெறு மாற்றான், அவன் வாழ்க்கை வரலாற்றில் பங்கு கொள்ளும் புலவர் பெருமக்கள் இருவராவர். அவர்கள் “பெருஞ்சித்திரனாரும்; பெருந்தலைச் சாத்தனாரும்.” இவ்விரு பெருஞ்சான்றோர்களுள் பெருந்தலைச் சாத்தனாரது வறுமையைச் சிறிது

பார்ப்போம். அவரது இல்லத்தை வறுமையின் கொடிய கரங்கள் பற்றிப் பிடித்தன. அழுகையும் அலறலும் அவர்தம் இல்லத்தில் இண்பநடனமாடின. அடுப்போ சமைத்தலை மறந்து நாட்கள் பல சென்றுவிட்டன. அதன் காரணமாக அவ்வடுப்பினுள் காளான்கள் களித்துத் தழைத்தன. கடும்பசி வாட்டவே குழந்தையும் பசியால் துடித்தது. தாயினது வறிய மாற்பைச் சுவைத்துச் சுவைத்துப் பால்பெருமையால்; அன்னை முகம் நோக்கி அமுதனைய குழந்தை அழுதது. குழந்தையின் அழு முகங் கண்டு பெற்றதாய் கண்ணீர் உகுத்தாள். இக்கொடுங் காட்சியைக் கண்ட புலவருள்ளம் அனலிடைப்பட்ட மெழுகு போல் உருகிற்று. இக்கொடுந் துன்பத்தைத் தணிக்க எண்ணிய புலவர் பெருமான் குமணனை நினைந்து புறப்பட்டார்.

“ஆடுநனி மறந்த கோடுய ரடுப்பின்
ஆம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
இல்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொ றழுஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்க ணென்
முனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண.” (புறம் 164)

கலைக்கடல் கடந்தும் கலிக்கடலைக் கடக்கமுடியாத புலவர் பெருமான் வாழ்வை என்னென்பது?

“இருவேறு உலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.” (குறள் 374)

என்பதன்றோ பொய்யாமொழி. இதற்குச் சாத்தனார் வாழ்க்கை யும் விதிவிலக்காகவில்லை.

“பசியுற்றோர் நிலை”

வறுமையின் கொடுமையினாலேயே தங்களுக்குற்ற பசியைப் போக்க முடியாத நிலைமை மக்களுக்கேற்படுகிறது. வறுமையின் கொடுமையைப் பற்றியும், அவ்வறுமை யுற்றோர் தம் முடைய குடிப்பிறப்பை யிழந்து, பெருமையுங் குறைந்து துன்புறும் நிலையினையும்; அவ்வறுமையின் கொடுமையை நினைந்து.

நினைந்து அவர்கள் வருந்தும் வருத்தத்தையும் திருக்குறளில் வள்ளுவர் வெகு அழகாக எடுத்தியம்புகின்றார்.

“தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நங்குர வென்னும் நசை. (குறள் 1043)

“இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு.” (குறள் 1048)

“பசி வந்தால் பத்தும் பறந்துபோம்” என்பது பழமொழி. இது எத்துணை மெய்ம்மொழி என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இப்பசிப்பிணி பற்றியே மணிமேகலைபில் பல இடங்களில் எடுத்தியம்பப்படுவதாக முன்பு கூறினோம். மணிபல்லவத்தினில் “திவதிலகை” என்பவன் பசியால் மக்களுக்கு ஏற்படும் சிறுமைகளைக் குறித்து மணிமேகலைக்கு விளக்குகையில்;

“குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடுஉம்
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி என்னும் பாவி .....” (பாத்திரம் புக்ககாதை)

என மிக உருக்கமாக உரைத்திருப்பது உள்ளத்தை உருக்குகிறதல்லவா?

“பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயும்
சிறந்ததங் கல்வியு மாயும்—கறங்கருவி
கன்மேற் கழுஉங் கணமலை நன்னாட
இன்மை தழுவப்பட்ட டார்க்கு”. (நாலடியார் : 285)

என்பது நாலடியார். சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இராமலிங்க அடிகளும் பசியின் கொடுமையைக் குறித்து “நரக வேதனை; பிறசுவ வேதனை; மரணவேதனை என்று சொல்லப் படுகின்ற முன்று வேதனைகளும் ஒருங்குகூடி முடிந்த வேதனையே பசி வேதனையாகும்” என்று கூறுவது கற்போர் நெஞ்சத்தையுங் கலங்கச் செய்கிறது. என்னே பசியின் கொடுமை! இக்கொடுமையை உணர்ந்துதான் பாரதியாரும், “தனியொருவனுக்கு உணவில்லை யெனில் செகத்தினை அழித்

திடுவோம்” என்று புரட்சிப் பாட்டுப் பாடுகின்றார். இவ்வுலகினுள் பிச்சை யெடுத்தும் பிழைக்குமாறு ஒரு சிலரைப் பரமன் படைத்திருப்பானேயாயின்: அக்கொடிய இறைவனே கெட்டொழியட்டும் என்று நொந்து பாடுகிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகையார்.

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின், பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்”.

(குறள் 1062)

என்பதே அம்மணிக்குறள்.

“உணவு பெறத்தக்கவர்”.

“ஏற்றகை மாற்றுமை யென்னுந் தாம்வரையா
தாற்றுதார்க் கீவதா மாண்கடன் — ஆற்றின்
மலிகடற் றண்சேர்ப்ப மாறிவார்க் கீதல்
பொலிகட னென்னும் பெயர்த்து.”

(நாலடியார் 98)

என்பது நாலடியார். எப்படிப்பட்டவர்க்கு உதவி செய்தல் வேண்டுமென்பதை இந்நாலடிப் பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. நாம் செய்யும் உதவிக்குக் கைம்மாறு (பதிலுபகாரம்) செய்ய ஆற்றலற்ற வறியவர்களுக்கு ஈதலே ஆண் மகனொருவனுடைய கடமையாகும்: அவரை யொழிந்த ஏனையோர்களுக்கு ஈவது கடன் என்று சொல்லப்படும் பெயரை உடையதாகுமேயன்றி ஈதலாகாது. “துறையூர் ஓடைகிழார்” என்னும் புலவர் பெருமான், பொதியின் மலை அரசனாகிய “ஆய் அண்டிரனை”ப் பாடிப் பரிசில் பெறக்கருதி அவனது அரண்மனைக்குச் சென்றார். ஆய் அண்டிரனைக்கண்டு தம் இல்லத்தைப் பிணித்த வறுமைத் துன்பமனைத்தையும் பலபட எடுத்துக் கூறினார். இறுதியாக, எம்போன்ற வறியோர்க்கு ஈவோரே ஒரு பயனும் கருதாது பிறர்க்கு ஈவோராவார்; எம்மை ஒழிந்த பிறர்க்கு ஈவோர் பயன் கருதி ஈதலால் தமக்கே ஈவோராவார்” என்னும் பொருள்பட மிக உருக்கமாக உரைத்துள்ளார். (புறம்: 136)

“வறியார்க்கொன் றீவதே ஈகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.”

(குறள் 221)

என்பது பொய்யாமொழி.

“காணோர் கேளார் கால்முடப் பட்டோர்
பேணு மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியர் பசிநோய் உற்றோர்
மடிநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்.”

என உண்டி. பெறத்தக்கவர் யார் என்பதை மணிமேகலையில்
தெள்ளத்தெளிய விளக்கியிருப்பது உணர்தற்குரியதாகும்.

“அறம் செய்யும் முறைமை”

அக்காலத்து மக்கள் விருந்தினரை உபசரிக்கும் முறையே
தனிச்சிறப்புடையது.

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து”.

(குறள் 90)

என்பதனை நன்குணர்ந்தவராதலின்; தங்களை நாடிவரும்
இரவலர்களின் வாடிய முகம் மகிழ்ச்சியால் மலருமாறு
இன்மொழி கூறி வரவேற்று; இருக்கைதந்து; அருண்மொழிகள்
பல பேசித் தன்பால் வேண்டுவன குறித்து அருள்கனியக்கேட்டு;
அவர்களின் இன்மையைத் தீர்த்தலே அக்காலக் குடிமக்கள்
இயல்பு. இதுவே அறம் செய்யும் முறைமையுமாகும்.

கண்ணகியைப் பிரிந்து மாதவிபால் சென்ற கோவலன்;
பல ஆண்டுகளுக்குப்பின் மாதவிபால் மாறுகொண்டு மீண்டும்
கண்ணகியை நண்ணினான். பின்னர்; காற்சிலம்பு விறற்ற
பொருட்டு இருவரும் மதுரை யடைந்து; மாதரி வீட்டில்
உணவருந்தி இன்புற்றிருக்கும் வேளையில்; கோவலன் தன்
தவற்றை நினைந்து மனங்கசிந்து உருகினான். கண்ணகியை
நோக்கி; பெற்று தாய் தந்தையரின் ஏவலும் தவறினேன்;
இளமையிலேயே அறிவு நிரம்பிய வாழ்க்கைத் துணைவியாய்
அமைந்த உனக்கும் சிறுமைகள் பலசெய்தேன்; இக்குற்றங்களை
யெல்லாம் சிறிதும் எண்ணிப் பார்க்காது என்னொடு மதுரை
நகர்க்குப் புறப்படு என்றேன்; நீயும் உடனே புறப்பட்டு
வந்தனை; என் செய்தாய்?

“இருமுது குரவர் ஏவலும் பிழைத்தேன்;
சிறுமுது குறைவிக்குச் சிறுமையும் செய்தேன்;

வழுவுவனும் பாரேன் மாநகர் மருங்கீண்டு

எழுகென எழுந்தாய்; என் செய்தனை? ” (சிலப்பதிகாரம்)

என்றுகூறி வருந்தலுற்றான். காதற் கணவரின் கனிவுரையைக் கேட்ட கண்ணகி;

“ அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும்

துறவோர்க் கெதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பினை

விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை..... (சிலப்பதிகாரம்)

என்று தன் நிலையினைக் கூறலுற்றான். இவண்; “தொல்லோர் சிறப்பின் விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை” என்பது கவனித்தற்குரியது. விருந்து = புதிது. தன் இல்லிற்குப் புதிதாக வரும் புலவர், பாணர், கூத்தர்; வறிஞர் யாராயிருப்பினும் அவர்கள் விருந்தினரே யாவர். வந்த விருந்தினரை வரவேற்று உபசரித்து; இனிவரும் விருந்தினரை வரவேற்க எதிர்நோக்கி யிருத்தலே “விருந்தெதிர் கோடல்” என்பதாகும். இதனை இழந்திருந்ததாகக் கூறுகின்றாள் கற்புக்கரசி கண்ணகி.

“கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனாய் விளங்கிய “அதிக மான் நெடுமான் அஞ்சி” தன்னை நாடிவந்த புலவர்களையும், இரவலர்களையும் விரும்பி யழைத்துப் போற்றிப் புரந்த திறத்தினைப் புறநானூறு நன்கு தெரிவிக்கின்றது: (புறம் 390). மேற் கூறியவற்றினின்றும் அக்கால மக்கள் தம் இல்லறக் கடமையாக விருந்தோம்புதலையே கொண்டிருந்தனர் என்பதும், விருந்தினரை அன்புடன் இன்மொழிகூறி வரவேற்று உபசரித்தனர் என்பதும் நமக்கு நன்கு விளங்குகின்றது.

“ இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(குறள் 81)

என்பது ஈண்டு நினைவுகூறத் தக்கது.

“ அறத்தின் இன்றியமையாமை ”

இப்பரந்த உலகின்கண் நீரையின்றி எவ்வுயிரும் நிலைத்து வாழாது. உயிர்கள் அனைத்தும் உணவை நம்பியே தங்களது உடலங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியிருக்கின்றது. அவ்வுயிர்களுக்கு உணவு கொடுத்துக் காப்பாற்றியவர்களே அவைகட்கு

உயிர்கொடுத்தோராவர். ஆதலான்; தன்னுடைய உடலாற்றல் கொண்டு உழைத்து உணவுபெற இயலாத சூன் குருடு நொண்டி நோயுற்றோர் முதலாயினோர்க்கு உண்ண உணவும்; உடுக்க உடையும்; இருக்க இடமும் கொடுத்துப் போற்றுவதே செல்வம் படைத்த மக்களின் தலையாய கடமையாகும். இ த னை ப் பண்டைத் தமிழர் நன்கறிந்திருந்தனர்.

“நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே;
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்
உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே;
நீரும் நிலமும் புணரியோர் ஈண்டு
உடம்பும் உயிரும் படைத்தசி னோரே.” (புறநாநாறு 18)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலால் “அறத்தின் இன்றியமையா மையை நன்கு புலப்படுத்துகின்றார் “குடபுலவியனார்” என்னும் புலவர் பெருந்தகையார்.

“செல்வத்துப் பயனே ஈதல்
துய்ப்பே மெனின் தப்புநபலவே”

என்னும் நக்கீரனார் கருத்தும்;

“அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அற்குப் ஆங்கே செயல்” (குறள் 333)

என்ற வள்ளுவரின் பொய்யா மொழியும் அறத்தின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துகின்ற தல்லவா?

“அறம் செய்வோர் எய்தும் பயன்”

“உலகில் வாழும் மக்களில் பெரும்பாலோர் பொருள் நசையும்; புகழ் நசையும் கொண்டே வாழ்கின்றனர். குறையாத செல்வமும் குன்றாத புகழும் பெற்று வாழவே விழைகின்றனர். மக்கள் அனைவரும் புகழை விரும்பா விடினும்: பொருளை விரும்பு தலில்யாரும் பின்வாங்குவதில்லை. பொருளில்லாதவனைப் பொருள் படுத்தாது புறக்கணிப்பது உலகத்தவர்இயல்பு. ‘பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகமில்லை’ என்பது பொய்யாமொழி. வெறும் பொருளிருந்தால் மட்டும் போதுமா? பொருளொடு புகழ்மல்லவோ வேண்டும். பொருள் இன்றிருக்கும் நாளைபோகும்; ஆனால், புகழ் அத்தகைய

தன்று. நிலையா வுலகத்து நிலைபேறுடையது புகழ் ஒன்றே யாகும். இது குறித்தே வள்ளுவப் பெருந்தகையார்,

“தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்

தோன்றலின் தோன்றுமை நன்று,

(குறள் 236)

என்று நயம்பட உரைக்கின்றார். இத்தகைய பொன்னுப் புகழையும்; பொருளையும் ஒருங்கே தரவல்லது அறம் ஒன்றேயாகும். அறச்செயலை யொருவன் வீழ்நாள் படாது வாழ்நாள் முழுதும் ஆற்றுவானாயின் அன்னவன் இம்மையில் சீரும் சிறப்பும்; அறிவும் திருவும்; அன்பும் அருளும் நீண்ட நல்வாழ்வும் பெற்று எல்லோரினும் மேம்பாடுற்று விளங்குவான். தனக்குற்ற பசியைப் பொறுத்துக்கொண்டு தவஞ்செய்யும் துறவியினும்; தன் பசியையும் நீக்கிப் பிறர் பசியையும் போக்கும் இவனே அத்தவசியினும் உயர்ந்து விளங்குவான். மறுமையிலும் வானோரால் வரவேற்று வீடுபேற்றை எய்துவான்.

“சிறப்பினும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினுடங்கு

ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.”

(குறள் 31)

“ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்றல் அப்பசியை

மாற்றுவா ராற்றலிற் பின் ”

(குறள் 225)

என்பன பொய்யாமொழிகள்.

“இல்லா விடத்து மியைந்த வளவினால்

உள்ள விடம்போற் பெரிதுவந்து—மெல்லக்

கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாந்தர்க்

கடையாவா மாண்டைக் கதவு.”

(நாலடியார் 91)

என்பது நாலடியார். மேற்காணும் பாடல்கள் அறம்செய்வோர் எய்தும் பயன் இதுவென எடுத்தியம்புகிறது. இதனைப் பண்டைத் தமிழர் நன்கு கற்றிருந்தனர்; கற்றருங்கு தங்கள் வாழ்வையும் கொண்டு செலுத்தினர். அறம்பல செய்தனர்; அழியாப் புகழையும் எய்தினர். அதனாலன்றோ; ஈராயிரம் ஆண்டுகள் சென்றும் அவர்களை இன்றும் நாம் போற்றுகின்றோம். அவர்வழி நம்வழி யென நாமும் உணர்ந்து; அறம்பல செய்து; அழியாப் புகழொடு அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீடும் அடைவோமாக.

முற்றும்

வண்ணக்கிளி

புலவர். திரு. சி. கோவிந்தசாமி அவர்கள்,
தமிழாசிரியர், மாவட்ட மன்ற உயர்பள்ளி, கலசபாக்கம்

பகுத்தறிவு பெற்ற பறவை :

இயற்கை அன்னை ஈன்றெடுத்து, மண்ணக மடந்தை மடியிலே விட்டவைகளே உயிரினங்கள். அவைகளைத் திறம் பட நோக்கி முறைப்படுத்தி உரைத்தவர், முத்தமிழ் முனிவர் தொல்காப்பியரே ஆவர். ஓரறிவுயிர் முதல் ஆறறிவுயிர் ஈடுக அவர் பகுத்த பகுப்பிலே அகன்றபுவி உயிர்கள் அடங்கு கின்றன. பட்டப்பகலில் வெட்டவெளியில் திரிந்து, இரவில் கூடடைந்து குஞ்சுகளோடு வதியும் பறவைகளையும், குட்டி போட்டுப் பால்கொடுக்கும் விலங்குகளையும் ஐந்தறிவு பெற்றவையெனப் பகுத்து, ஆறறிவு பெற்றவர் மக்களே என்பதை,

“மாவும் மாக்களும் ஐயறி வினவே

மக்கள் தாமே ஆறறி வினரே”- தொல். பொருள். மரபு.

என மொழிந்தார். ஐந்தறிவு பெற்றவைகளிலும் சில, ஆறறிவு டையவாக எண்ணத்தகும் ஏற்றம் பெற்று விளங்குகின்றன. அத்தகைய உயிர்களும் உலகில் வாழுகின்றன; என்பதை ‘ஒருசார் விலங்கும் உளவென மொழிப’ எனவரும் நூற்பாவில் உணர்த்தினார். இதற்கு உரைவரைந்த இளம்பூரணர் “விலங் கினுள் ஒருசாரனவும் ஆறறிவுயிராம் என்றவாறு. அவை யாவன கிளியும், குரங்கும், யானையும் முதலாயின,” எனக் குறித்துள்ளார். இதனால் ‘கிளி’ ஆறறிவு பெற்ற மனிதனோடு ஒருங்கே வைத்து மதிக்கத்தகும் மாண்பு வாய்ந்ததென அறிகி றோம்- எனவே பறவையினங்களில் ‘பகுத்தறிவு பெற்ற பறவை’ பச்சைகிளி என்று இச்சையோடு சொல்லலாம் அல்லவா?

பார்வைக்கு இனிய பசுமை:

பசுமை பல்வளத்தையும் எடுத்துக்காட்டி பயன்படும் அடையாள வண்ணம் சான்றாக நம் நாட்டுக்கொடிக்குப் பசுமையமைத்த பாங்கை எண்ணுங்கள். பசுமை கண்களுக்கு குளிர்ச்சித்தந்து உள்ளத்திற்கு உவகையூட்டுகிறது. காலையில் எழுந்த உடனே பசுமையைக் கண்ணாரப் பருகும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் நோயின்றி வாழலாம் என்பர் மருத்துவ வல்லுநர். 'பசுமையா இருக்கவும் - பிடிக்கல, பட்டுப் போகவும் விடுக்கல'- என்ற மக்கள் வழக்குத் தொடரிலுள்ள பசுமை' என்ற சொல்லும் 'வளம்' என்னும் பொருளையே உணர்த்துவதைக் காணலாம். வண்ணங்களில் பசுமைக்கு அமைந்த பாங்கு வேறெவற்றிற்கும் இல்லை எனலாம். மாலும், மலைமகளும் பச்சைநிறங்கொண்டது இதனாற்றானோ? இருக்கலாம் - காமநோயைத் தீர்க்கும் ஆற்றல் பசுமைக்கு உண்டு என்பர். (அழகர் கிள்ளைவிடு தூது: வரி-49) கவிஞரொருவர் 'சொக்குப் பச்சை' என்று குறிப்பிட்டது பொருந்தும் பொருந்துமே! இத்தகு பெருமை வாய்ந்த வண்ணத்தை ஏற்று விளங்கும் பறவை கிளி அல்லால் வேறும் உண்டோ?

சொன்னதைச் சொல்லுங் கிளி :

தென்னங் கீற்றுக்களில், தென்றற்பெண் ஊசலாட்ட; மகிழ்ச்சி பொங்க அமர்ந்து, புரியாமொழி பிதற்றும் கிளி களைக்கண்டு; நாம் களிக்கின்றோம், மேலும் கிளி வீதியில் சோதிடனுக்குத் துணையாகவிருந்து தொண்டாற்றுவதைப் பார்த்து வியவாதாரில்லை. கலையுள்ளங் கொண்ட அனைவரின் உள்ளத்திலும் நிலையாகநிற்கும் அழகுஉயிர்-ஓவியம் கிளி. இதைக் கூண்டிலேற்றி, கனியும் பாலுங்கொடுத்து, கண்டு மொழிபுகட்டி, விண்டுமொழி கேட்டுமகிழும் கலைஞர் பலர் பண்டும் இன்றும் உள்ளனர்.

“வளைவாய்க் கிள்ளை மறைவினி பயிற்றும்

மறைகாப் பாளர் உறைபதி”-

பெரும்பான்-230-231)

பழங்காலத்தில் அருமறை ஓதும் அந்தணர் கிளிகளைத் தம் இல்லங்களில் வளர்த்துவந்தனர். பழமறையின் நிழற்பொருளை

அவைகளுக்குப் பயிற்றி பின்னர் அவைகள் குழறிப்பேசுங் குரல்கேட்டு மகிழ்ந்தனர் என அறிகிறோம். இதனால் கிளி நாம் வாய்விட்டுச் சொல்லும் சொற்களைக் கேட்டு, கேட்டவாறே மீட்டும் சொல்லும் ஆற்றல் வாய்ந்ததென உணர்கிறோம்—

— ‘கிளிப்பிள்ளை

சொன்னத்தை சொல்லுமென்று சொல்லப் பெயர் கொண்டாய்’
(அழகர் கிள்ளைவிடுதூது - வரி: 46-47)

பள்ளியில் பயிலும் நல்லியல் மாணாக்கர்களை அறிவுத்திறம் பட முதல், இடை, கடை மாணாக்கர் என மூவகைப்படுத்திய பவணந்தியார், இடை மாணாக்கர்கட்கு உறுமையாக கிளியைக் குறிப்பிட்டார். கிளி சொன்னதைத் த விர வேறென்றும் சொல்லாது; அதுபோல இடைமாணாக்கரும் ஆசிரியர் கற்பித்த பாடங்களை அன்றி வேறென்றையும் அறியார்.

‘அன்னம் ஆவே மண்ணெடு கிளியே
இல்லிக்குடம் ஆடு எருமை நெய்யரி
அன்னர் தலையிடை கடைமா னாக்கர்’ (நன்னூல் - 38)

கிளி புரை கிளவி :-

கிளி பேசும் மொழி இனிமை நிறைந்தது. பைந்தமிழ்ப் புலவர்கள் இதை நன்குணர்ந்தவர்கள். பாலொடு தேன் கலந்தாற்போன்ற பாவையர் மொழியை; குழலும் யாழும் தோற்கும் கோதில்மொழி; பண்ணிசை தோற்கும். பழமொழி; எனப் பாராட்டிய பாவலர்கள்; அம்மட்டோடு நில்லாது ‘கிளி போன்ற மொழி’ எனவும் கொழுதமிழ் இலக்கியங்களில் குறித்துச் சென்றனர்.

1. ‘கிளிபுரை கிளவியாய்’ —கலித்தொகை - 20
2. ....‘கிளியெனச்
சிறிய மிழற்றும் செவ்வாய்’ —அகநானூறு - 128
3. ‘கிளிமழலை மென்சாயலோர்’ —குறிஞ்சிப்பாட்டு வரி - 150
4. ‘கிளிபுரை கிளவியும்’ —சிலப்பதிகாரம்
5. ‘பண்ணுங் கிளியும் பழித்த தீஞ்சொல்’ —சிலப்பதிகாரம்
6. ‘கிளிமொழிப் பாவை’ —மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் - 85

துணை புரியும் தூதுவன் :-

தூதனுப்பும் முறை பழங்காலத்திலிருந்து நம் தமிழகத்தில் இருந்து வருகிறது. தலைவன் தலைவியரிடையேயும், நண்பர் களிடையேயும், பகையரசர் இடையேயும் தூது அனுப்பலாம். தூது சொல்வதற்கும் சென்று வெற்றியோடு திரும்புவதற்கும் தனித்திறமை வேண்டுமே, அதனால் தான் தூதுரைப்பதற்கு ஏற்ற பொருள்கள் இவையிவை எனப்போற்றி உரைத்தனர். அவைகளுள் கிளியும் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. சீவக சிந்தா மணியில் குணமாலை ஒரு கிளியைத் தேர்ந்தெடுத்து தூதாக சீவகனிடம் அனுப்பியதைக் காப்பியத்தில் காணுகிறோம். (சீவக-1000-1002) தமிழில் கிள்ளைவிடு தூதுகள் பல இருக்கின்றன. இதுபோலவே கிளியின் பெயரால் வடமொழியிலும் கிரதூதம், சுகஸந்தேசம், சுகதூதம் போன்ற நூல்கள் காணப்படுகின்றன. தலைவன் தலைவியர் தம் காதல்வாழ்வு சிறக்க தூதுவகை இருந்து தொண்டு புரியும் கிளியின் பரிவுதான் என்னே!

தத்தை பெயர்கள் எத்தனை :

கிளி, ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. இப்பெயர்களையெல்லாம் ஒருகோவையாக்கி அழகர் கிள்ளைவிடு தூது ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கும் அழகினைப் பாருங்கள் :-

“முத்திநகர் ஏழிலொன்றே முத்தமிழவல் லாறிலொன்றாய்
ஒத்ததனித் தவ்விப்பே ருற்றதொன்றே — அத்தமுறும்
ஐந்துபூ தத்திலொன்றே யானபடை நான்கிலொன்றே
முந்துமுத லானபொருள் முன்றிலொன்றே—வந்த
இருபயனி லொன்றே”. (கிள்ளைவிடுதூது - 63 - 65)

பத்தி கொண்டோர்க்கு முத்தி அளிக்கும் நகரங்கள் ஏழுனுள் ஒன்றின் பெயரையும், (அவந்தி) தமிழ்மொழியில் வல்லின எழுத்துக்கள் ஆறனுள் தகரத்தின் பெயரையும், (தத்தை) ஐந்து பூதங்களில் ஒன்றாகிய நெருப்பின் பெயரையும்; (வன்னி) நால்வகைப் படைகளுள் குதிரையின் பெயரையும்; (கிள்ளை) மும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான திருமாவின் பெயரையும்; (அரி) இரு

பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களில் ஒன்றின் பெயரையும், (சுகம்) கிளி தாங்கி நிற்கிறது. கிளிக்கு, அவந்தி, தத்தை, வன்னி, கிள்ளை, அரி, சுகம், என்ற பெயர்கள் உண்டு என்பதை உரைக்க எண்ணியவர் ஏழு, ஆறு, என இறங்கு வரியில் அப்பெயர்களை அமைத்து எண்ணலங்காரம் பட எடுத்துரைத்த நயத்தினைப் படித்துப் படித்து இன்புறுவோமாக. இதுவன்றி கீரம், அஞ்சுகம் என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு என்பதை நூல்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

“செவ்வாய்க் கிள்ளையைத் தத்தை எனலும்

.....

கடியலாகா கடனறிந் தோர்க்கே” (தொல்-மரபியல் 69)

எனவரும் தொல்காப்பிய நூற்பா கிளிக்கு ‘தத்தை’ என்ற பெயருண்டு என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பாட்டிலும் தொகையிலும் பைங்கிளி :—

கிளியைப் பற்றிய செய்திகள் எட்டுத்தொகை பத்துப் பாட்டில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. அது வாழும் நிலம், உண்ணும் உணவு, இவைகளையும் வகையாக புலவர்கள் பரக்கக் கூறியுள்ளனர். மலையும் மலைசார்ந்த குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் இயல்பினது கிளி. அந்நிலத்து வாழ்வோர் குன்றெறிந்த குமரனுக்குப் பெண் கொடுத்த குறவர்கள்; அவர்கள் மிகுதியாக திளையைப் பயிரிடுவார்கள். திளைக்கதிர்கள் பொன்னிறத்தோடு பொலிவுறும் காலத்தில் கிள்ளைகள் கூட்டங் கூட்டமாகச் சென்று திளைக்கதிரைத் தின்று மகிழும். திளையெல்லாம் தின்றுவிட்டால் தேனோடு குழைக்க திளைமாவுக்கு என்செய்வது என்றெண்ணியவர்கள்; தம் குலப்பெண்களை தினைப்புனங் காக்க அனுப்புவர். அவர்களும் குருந்த மரத்திலேறி, காந்தற்கைகளில் கிளிகடியும் கருவிகளை ஏந்தியவர்களாய் காவல் புரிவர். கிளியோட்டும் கருவிகள் தட்டை, குளிறு, தழல், கவண் என்ற பெயரில் அழைக்கப்பெற்றன. இக்காலத்திலும் பெண்கள் கவணைக் கையில் தாங்கி கம்பங் கொல்லை யைக் காவல் புரியும் காட்சியை ஒரு சிலமாவட்டங்களில் காண்கிறோம். கவண் என்னும் காவற் கருவியின் பெயர் ‘கவண்டிக்

கல், கவண்டுக்கெல்' என வடார்க்காடுமாவட்டத்தில் வழங்குகிறது. பெண்களின் காவலின் கொடுமைக்கு அஞ்சிய கிளிகள் அவர்களையும் ஏமாற்றி கத்தி களை வாயில் கொண்டு; மாமரத்துக் கிளையில் தங்கி; கிளையுடன் உண்டு வாழும் இச்செய்திகளைக் கிழவரும் இலக்கிய வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

1. 'கிளிவாய் ஒப்பின் ஒளிவிடு வள்ளுகிர்'
- பொருநராற்றுப்படை : வரி : 34
2. 'தினைவினை சாரல் கிளிகடி பூசல்' - மதுரைக்காஞ்சி : வரி : 291
3. 'தழலும் தட்டையும் குன்றும் பிறவும்
கிளிகடி மரபின்' குறிஞ்சிப் பாட்டு வரி : 43-44
4. 'கிளிகடி மகளிர் விளிபடு பூசல் - மலைபடுகடாம் வரி : 228-229
5. 'கொடுங்குரற் குறைத்த செவ்வாய்ப் பைங்கிளி' - நற்றிணை : 102
6. 'வாரல் மென்தினைப் புலவுக்குரல் மாந்தி
சாரல் வரைய கிளையுடன் குழிஇ
வளியெறி வயிரின் கிளிவிளி பயிற்றும்' - நற்றிணை : 304
7. 'புனக்கிளி கடையும் பூங்கட் கோதை' - குறுந்தொகை : 142
8. 'வளைவாய்ச் சிறுகிளி விளைதினைக் கடியை
செல்க' ,, 141
9. 'நறுந்தழை மகளிர் ஒம்புங் கிள்ளை' ,, 333
10. 'சுடுபுன மருங்கில் கலித்த ஏனல்
படுகிளி கடையும் கொடிச்சி கைக்குளிரே' ,, 291
11. 'பைங்குரல் ஏனல் படர்தரும் கிளி' - ஐங்குறுநூறு : 289
..... தட்டையின்
12. 'ஐவனச் சிறுகிளி கடையும் நாட' ,, 285
13. 'கிளிகடி பாடலும் ஒழிந்தனள்' - அகநானூறு : 118
14. 'இருவர்வான் கிளி ஒற்பில் மழலை' பரிபாடல் 9 வரி 42
15. 'மெல்லியல் மகளிர் ஒல்குவனர் இயலி
கிளிகடி மேவலர் புறவுதொறும் நுவல' - பதிற்றுப்பத்து : 78
16. 'படுகிளி பாயும் பசங்குரல் ஏனல்
கடிதல்' - கலித்தொகை : 50

தினையை உணவாகக் கொள்ளும் கிளி, வேப்பம் பழத்தையும், அவரைக் காய்களையும் விரும்பி உண்ணும் தன்மையது.

.....கிள்ளி

வளைவாய்க் கொண்ட வேப்ப ஒண்பழம்' - குறுந்தொகை: 67
 'சிறுதினை கொய்த இருவி வெண்கால்
 காய்த அவரைப் படுகிளி.' - ஐங்குறுநாறு 286

சிறிய ஓசையைக் கேட்டாலும், அஞ்சியோடும் தன்மையது கிளி. புதுவைக்கோலால் வேயப்பெற்ற மருத நிலத்து உழவர் களுடைய வீட்டு முற்றத்தில் பெண்கள் உலக்கையை வளைக் கையில் பற்றி அவலிடிக்கின்றனர். அப்போது எழுகின்ற ஓசையைத் தன் பகையின் ஓசையென எண்ணி ஓடுகிறது.

'புதுவை வேய்ந்த கவிகுடி முன்றில்
 அவலெறி உலக்கைப் பாடுவிறந் தயல
 கொடுவாய்க் கிள்ளி படுபகை வெரும்'

- பெரும்பாணாற்றுப்படை - 225 - 228

முக்குச் சிவந்ததை மொழி :

கிளியின் முக்கு சிவந்திருக்கக் காரணமென்ன நம்மால் சொல்ல முடியுமா? முடியாது, என்பதை உணர்ந்த பலபட்ட டைச் சொக்கநாதனார் கிளியையே இக்கேள்விக்கு விடை கேட்கிறார்...அவர் கேட்ட கேள்வியைப் பாருங்கள்;

‘மெய்வண்ணம்

பார்க்கும் பொழிதிலுனைப் பார்பதியென் பாரென்றோ
 முக்குச் சிவந்தாய், மொழிந்திடாய்’

- அழகர் கிளைவிடுதாது-7, 8

“இபமுலையார்

சித்தங் களிகூற செவ்விதழி லாடவர்போல்
 முத்தங் கொடுக்க முகங்கோணாய் — நித்தமவர்
 செவ்விதமுன் முக்காற் சிவந்ததோ வுன்முக்கில்
 அவ்வித ழின்சிவப்புண் டானதோ?”

- அழகர்கிளைவிடுதாது - 23 - 25

கிளியே! உன்மேனி முழுவதும் பச்சை நிறத்தோடு இருந்தால் உன்னைக் கண்டவர்கள் பார்வதி என்று நினைத்து விடுவார்கள்

என்றோ முக்கு மாத்திரம் சிவந்திருக்கிறாய். மேலும் பெண் களுக்கு நீ ஆடவரைப் போலவே முத்தங் கொடுப்பாய்; அவ் வாறு முத்தங் கொடுப்பதனால் அவருக்கு இதழிலே செந்நிறம் உண்டாயிற்றோ? அல்லால் அவர் இதழின் சிவப்பு உன்னு டைய வாய்க்கு ஏறிற்றோ? என்று கேட்கும் வினா எல்லோரை யும் சிந்திக்கவைத்து நந்தும் இன்பினைத் தரவில்லையா?....

முடிவுரை :

இதுகாறும் கூறியவற்றால் கிளி பகுத்தறிவுபெற்ற பறவை என்றும், பழங்காலமுதல் அழகுப்பறவையாக அதைவிட்டின் முன்னர் கூட்டிலேற்றி பழகுதமிழ்ச் சொற்களை அதற்குப் பயிற்றி அதுபிதற்றும் அழகுதமிழ்ச்சொற் கேட்டு மகிழ்ந்தனர் என்றும், அதன் மொழி இனிமையாய் இருத்தலை எண்ணி பெண்களின் மொழிக்கு அதை உவமை கூறினர் கவிஞர்கள் என்றும், தலைவன் தலைவியிடையே தொடர்பு ஏற்படுத்தும் பெருந்தொண்டு புரியும் தூதுவன் கிளி என்றும், அதற்கமைந்த பெயர்களையும் அதன் உணவினையும், இயல்புகளையும் அறிந் தோம். இன்றுமுதல் நாமும், கிள்ளைபோல உரிமையோடு வாழ்ந்து கொள்ள இன்பம் பெறுவோமாக!

திருமந்திரமாலை எனப் பெயர் பெற்ற

★ **திருமந்திரம்** ★

புதிய பதிப்பு

சார்வரி வருஷ ஆவணி மூல வெளியீடு

588 பக்கங்கள் உயர்ந்தரக வெள்ளைத்தாள் பிரதி ரூ. 2-25

முன் விலை ரூ. 2-50

ஒரேசமயத்தில் 20-பிரதிகளுக்கு மேல் வாங்குவோருக்கு 20% கமிஷன்

கிடைக்குமிடங்கள் :-

1. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக்கோவில்.

ஸ்ரீவைகுண்டம்.

(திருநெல்வேலி ஜில்லா)

2. “தியாகராஜ விலாசம்”

53, பிள்ளையார் கோவில் தெரு; திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5

HYMNS OF THE TAMIL SAIVITE SAINTS

BY

F. KINGSBURY, B. A. (Madras)

AND

G. E. PHILLIPS, B. A. (Iond.), M. A. (Oxon.)

[மலர் 12, இதழ் 6-ன் தொடர்ச்சி]

I

SAMBANDAR

(Tamil: TIRU JNANA SAMBANDAMURTI SWAMI)

6. கற்றுகெரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றூர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றுவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றுநின்றிரைப்பற்றுபாவமே.

A multitude of hymns chant the glory of Chidambaram, ancient Tillai, holiest of all the Saivite shrines; Pious Saivites have for it a feeling not unlike the Jews' feeling for Jerusalem. The tending of the sacrificial fire comes down from pre-historic times, being firmly established when the earliest hymns of the Rig Veda were composed.

6. Tending as taught of old the sacrificial fire,
At Tillai Brahmans pure drive out misfortune dire.
There dwells the First of all, moon-crowned, and
those who cleave
For ever to His foot, no cleaving sin will grieve.

(To be Continued)

Reproduced with the kind permission of Oxford University Press, Calcutta.

(N. B. Copies available for sale at the above Press)

ஸ்ரீ சொக்கநாதர் சுவாமி திருவருட்பா

மாணிக்கவாசக அடிகள்

நித்திய நிமல நிட்கள அகண்ட
 நிற்குண நிரஞ்சன நிலய
 நிரந்தரா நந்த கேவல சகல
 நிர்ச்சல சுத்தஅத் துவித
 சத்திய சொருப சச்சிதா நந்த
 தன்மய எனநினை நினைந்தே
 தழலிடைக் குழையும் மெழுகுபோல் எளியேன்
 சாரவே கருணைசுடர்ந் தருள்வாய்
 முத்திறத் தாய இச்சையிற் சுழன்று
 முடனேன் கேடுறக் கருணை
 முர்த்திநீ எனைக்கை விடின்இனி யாரே
 முடிப்பர்என் குறைகளை ஐயா
 சித்தரும் சுரரும் முனிவரும் நாளும்
 சென்றுசென் றேத்திடும் பெருஞ்சீர்
 சிறந்திடும் தருமை வளர்சொக்க நாதச்
 செல்வமே சிற்சுகோ தயமே.

நித்திய - (அநாதி) நித்தியனே; அழிவிலாப் பொருண்மை
 யில் முதல் (ஆதி) உருதவனே. நிமல - நின்மலனே; மலம்
 இல்லாதவனே; அழுக்கடையாத தூயனே; இயல்பாகவே மும்
 மலமும் எய்தாத பரிசுத்தனே. நிட்கள - சகளத்தின் முன்நைய
 நிலையனே; அருவனே (அருபனே); சகளம்-உருவநிலை. நிட்களம்-
 அருவநிலை. சகள நிட்களம் - உருவரு நிலை. அருவம், உருவம்,
 அருவுருவம் என்னும் வழக்குணர். அகண்ட - கண்டிக்கப்
 படாதவனே; கண்டம் X அகண்டம். வரையறைப்பட்டது
 கண்டம். வரையறையில்லாதது அகண்டம். ஆசியா, ஐரோப்பா
 முதலியவற்றைக் கண்டம் என்றதை இங்கே நினைத்தால்
 விளக்கம் உறலாம். கடவுள் எல்லாவற்றையும் கடந்து எங்கும்
 நிறைந்த உண்மையை 'அகண்டம்' என்பர். நிர்க்குண (நிற்குண)-
 குணரஹிதனே. ஒரு குணமும் இல்லாதவனே; ஒருமை இருமை

.....கிள்ளி

வளைவாய்க் கொண்ட வேப்ப ஒண்பழம்' - குறுந்தொகை: 67

'சிறுதினை கொய்த இருவி வெண்கால்

காய்த அவரைப் படுகினி.'

- ஐங்குறுநாறு 286

சிறிய ஓசையைக் கேட்டாலும், அஞ்சியோடும் தன்மையது கிளி. புதுவைக்கோலால் வேயப்பெற்ற மருத நிலத்து உழவர் களுடைய வீட்டு முற்றத்தில் பெண்கள் உலக்கையை வளைக் கையில் பற்றி அவலிடிக்கின்றனர். அப்போது எழுகின்ற ஓசையைத் தன் பகைஉயிரின் ஓசையென எண்ணி ஓடுகிறது.

'புதுவை வேய்ந்த கவிகுடி முன்றில்

அவலெறி உலக்கைப் பாடுவிறந் தயல

கொடுவாய்க் கிள்ளி படுபகை வெரும்'

- பெரும்பாணாற்றுப்படை - 225 - 228

முக்குச் சிவந்ததை மொழி :

கிளியின் முக்கு சிவந்திருக்கக் காரணமென்ன நம்மால் சொல்ல முடியுமா? முடியாது, என்பதை உணர்ந்த பலபட்ட டைச் சொக்கநாதனார் கிளியையே இக்கேள்விக்கு விடை கேட் கிறார்...அவர் கேட்ட கேள்வியைப் பாருங்கள்;

'மெய்வண்ணம்

பார்க்கும் பொழிதிலுனைப் பார்பதியென் பாரென்றோ

முக்குச் சிவந்தாய், மொழிந்திடாய்'

- அமகர் கிள்ளிவிடுதாது-7, 8

“இபமுலையார்

சித்தங் களிகூற செவ்விதழி லாடவர்போல்

முத்தங் கொடுக்க முகங்கோணய் — நித்தமவர்

செவ்விதழுன் முக்காற் சிவந்ததோ வுன்முக்கில்

அவ்வித ழின்சிவப்புண் டானதோ?”

- அமகர்கிள்ளிவிடுதாது - 23 - 25

கிளியே ! உன்மேனி முழுவதும் பச்சை நிறத்தோடு இருந்தால் உன்னைக் கண்டவர்கள் பார்வதி என்று நினைத்து விடுவார்கள்

என்றோ முக்கு மாத்திரம் சிவந்திருக்கிறாய். மேலும் பெண் களுக்கு நீ ஆடவரைப் போலவே முத்தங் கொடுப்பாய்; அவ் வாறு முத்தங் கொடுப்பதால் அவருக்கு இதுநிலை செந்நிறம் உண்டாயிற்றே? அல்லால் அவர் இதுநின் சிவப்பு உன்னு டைய வாய்க்கு ஏறிற்றே? என்று கேட்கும் வினா எல்லோரை யும் சிந்திக்கவைத்து நந்தும் இன்பினைத் தரவில்லையா?....

முடிவுரை :

இதுகாறும் கூறியவற்றால் கிளி பகுத்தறிவுபெற்ற பறவை என்றும், பழங்காலமுதல் அழகுப்பறவையாக அதைவிட்டின் முன்னர் கூட்டிலேற்றி பழகுதமிழ்ச் சொற்களை அதற்குப் பயிற்றி அதுபிதற்றும் அழகுதமிழ்ச்சொற் கேட்டு மகிழ்ந்தனர் என்றும், அதன் மொழி இனிமையாய் இருத்தலை எண்ணி பெண்களின் மொழிக்கு அதை உவமை கூறினர் கவிஞர்கள் என்றும், தலைவன் தலைவியரிடையே தொடர்பு ஏற்படுத்தும் பெருந்தொண்டு புரியும் தூதுவன் கிளி என்றும், அதற்கமைந்த பெயர்களையும் அதன் உணவினையும், இயல்புகளையும் அறிந் தோம். இன்றுமுதல் நாமும், கிள்ளைபோல உரிமையோடு வாழ்ந்து கொள்ள இன்பம் பெறுவோமாக!

திருமந்திரமலை எனப் பெயர் பெற்ற

திருமந்திரம்

புதிய பதிப்பு

சார்வரி வருஷ ஆவணி மூல வெளியீடு

588 பக்கங்கள் உயர்ந்தரக வெள்ளைத்தாள் பிரதி ரூ. 2-25

முன் விலை ரூ. 2-50

ஒரேசமயத்தில் 20-பிரதிகளுக்கு மேல் வாங்குவோருக்கு 20% கமிஷன்

கிடைக்குமிடங்கள் :-

1. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக்கோவில்,

ஸ்ரீவைகுண்டம்.

(திருநெல்வேலி ஜில்லா)

2. “தியாகராஜ விலாசம்”

53, பிள்ளையார் கோவில் தெரு; திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5

HYMNS OF THE TAMIL SAIVITE SAINTS

BY

F. KINGSBURY, B. A. (Madras)

AND

G. E. PHILLIPS, B. A. (Iond.), M. A. (Oxon.)

[மலர் 12, இதழ் 6-ன் தொடர்ச்சி]

I

SAMBANDAR

(Tamil: TIRU JNANA SAMBANDAMURTI SWAMI)

6. கற்றுகங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றூர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றுவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றுகநின்றருரைப்பற்றுவாவமே.

A multitude of hymns chant the glory of Chidambaram, ancient Tillai, holiest of all the Saivite shrines; Pious Saivites have for it a feeling not unlike the Jews' feeling for Jerusalem. The tending of the sacrificial fire comes down from pre-historic times, being firmly established when the earliest hymns of the Rig Veda were composed.

6. Tending as taught of old the sacrificial fire,
At Tillai Brahmans pure drive out misfortune dire.
There dwells the First of all, moon-crowned, and
those who cleave
For ever to His foot, no cleaving sin will grieve.

(To be Continued)

Reproduced with the kind permission of Oxford University Press, Calcutta.

(N. B. Copies available for sale at the above Press)

ஸ்ரீ சொக்கநாதர் சுவாமி திருவருட்பா

மாணிக்கவாசக அடிகள்

நித்திய நிமல நிட்கள அகண்ட
 நிற்குண நிரஞ்சன நிலய
 நிரந்தரா நந்த கேவல சகல
 நிர்ச்சல சுத்தஅத் துவித
 சத்திய சொருப சச்சிதா நந்த
 தன்மய எனநினை நினைந்தே
 தழலிடைக் குழையும் மெழுகுபோல் எனியேன்
 சாரவே கருணைகூர்ந் தருள்வாய்
 முத்திறத் தாய இச்சையிற் சுழன்று
 முடனேன் கேடுறக் கருணை
 முர்த்திநீ எனைக்கை விடின்இனி யாரே
 முடிப்பர்என் குறைகளை ஐயா
 சித்தரும் சுரரும் முனிவரும் நாளும்
 சென்றுசென் றேத்திடும் பெருஞ்சீர்
 சிறந்திடும் தருமை வளர்சொக்க நாதச்
 செல்வமே சிற்சுகோ தயமே.

நித்திய - (அநாதி) நித்தியனே; அழிவிலாப் பொருண்மையில் முதல் (ஆதி) உருதவனே. நிமல - நின்மலனே; மலம் இல்லாதவனே; அழுக்கடையாத தூயனே; இயல்பாகவே மும்மலமும் எய்தாத பரிசுத்தனே. நிட்கள - சகளத்தின் முன்னைய நிலையனே; அருவனே (அருபனே); சகளம்-உருவநிலை. நிட்களாம்- அருவநிலை. சகள நிட்களாம் - உருவரு நிலை. அருவம், உருவம், அருவருவம் என்னும் வழக்குணர். அகண்ட - கண்டிக்கப்படாதவனே; கண்டம் X அகண்டம். வரையறைப்பட்டது கண்டம். வரையறையில்லாதது அகண்டம். ஆசியா, ஐரோப்பா முதலியவற்றைக் கண்டம் என்றதை இங்கே நினைத்தால் விளக்கம் உறலாம். கடவுள் எல்லாவற்றையும் கடந்து எங்கும் நிறைந்த உண்மையை 'அகண்டம்' என்பர். நிர்க்குண (நிற்குண)- குணரஹிதனே. ஒரு குணமும் இல்லாதவனே; ஒருமை இருமை

செம்மை வெண்மை நன்மை தீமை முதலிய எக்குணத்திற்கும் குணியாகாதவனே; 'என்குணம்' என்றதன் உண்மைவேறு, நி ர ஞ் ச ன - குற்றமில்லாதவனே. நிலய - லயமாகாதவனே. ஒடுக்கம். உருத பொருளே; தோற்றம் உடைய எல்லாம் ஒடுங்கும். கடவுள் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் இல்லாத மெய்ப் பொருள். நலங்கிளர் தோற்றம் (நிலை) நாசம் தனக்கிலா நாதன் என்னும் சிவாகமவசனம் இப்பொருட்டு எல்லா வற்றிற்கும் நிலயமே எனலுமாம். நிரந்தரானந்த - அழியாத இன்பமே; நிரந்தரம் - அழியாதது; புரைபடாதது. ரத்தரம் - புழை; புரை. கேவலம் சகலம் சுத்தம் என்பன அவத்தா பேதம். ஆணவ மலசம்பந்தம் உடையது கேவலம். மும்மல சம்பந்தமும் உடையது சகலம். எம்மலசம்பந்தமும் இல்லாதது சுத்தம். கேவலமும் சகலமும் சலம் (அசைவு) உடையன. சுத்தம் அசைவில்லாதது. கேவலத்தசைவும் சகலத்தசைவும் இல்லாத சுத்தாத்துவிதனே என்பது பொருள். சத்திய சொருப - உண்மையுருவனே; சத்துச் சித்தாநந்த சொருபன், என்பதைச் சத் சொருபன், சித்சொருபன், ஆனந்தருபன் என்று தனித்தனி கூறுதலும் உண்டு. சத்தின் இயல்பு சத்தியம். அதுவேசொருப மாதலின், சத்திய சொருப என விளித்தார். சொருபமானவன் என ஆக்கம் கொடுத்தல் குற்றம். 'இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக்கூறல் 'வேண்டும்'. ஆனாய், ஆனாய் என்பதனைத்தும் தான் ஆகா மையச் சாற்றிடும். தத்மயம் - அதுவே முழுதுமாய் விளங்குதல். சர்வம் ஐகத்திவமயம்; விஷ்ணுமயம், சக்திமயம் என்னும் வழக்குணர்க. மயம் என்னும் வடசொல் மற்றதன் கலப்பில்லாமையை விளக்கிநிற்கும். தத் - அது. தத் மயம் - தன்மயம். சத் + மயம்; சித் + மயம்; ஆநந்த + மயம்; சத்தித் ஆநந்த மயம் - சச்சிதாநந்தமயம். சத்தே சித்து. சத்தே ஆநந்தம். எது சத்து? அதுவே சித்தும் ஆநந்தமும் என்றவாறு. சைவசித்தாந்தத்தில் பாசம், பசு, பதி முன்றும் சத்தே. அசத்தல்ல. பாசத்திற்குச் சத்தாந்தன்மை மட்டும் உண்டு. பசுக்களுக்குச் சத்தாந்தன்மையும் சித்தாந்தன்மையும் உள. பதிக்குச்சத்தும் சித்தும் ஆநந்தமும் முத்தன்மையும் உள. அதனாற்றான் 'சச்சிதாநந்தம்' எனப் பதியைமட்டும் வேதா கமங்கள் குறிக்கின்றன.

இவ்வாறு உன்னை நினைந்து அழைத்துத், தீயிற்பட்ட மெழுகுபோல் உள்ளம் உருகி உன் திருவடிநிழலைச் சார்தற் பொருட்டே நீ இரக்கம் மிக் கு அருளுவாய்.

‘அகம் மாடை மடந்தையர் என்று அயரும் சகமாயையுள் நின்று தயங்குவதே ஒழிந்திலனே’ என்றார் அருணகிரிநாதர். இங்கே அகம் ஆடை எனப்பிரித்துப் பொருளெழுதினர் பலர். மாடை என்பது பொன்னைக் குறிக்கும். ‘மண்ணாசை பெண்ணாசை’ முன்றும் ‘முத்திறத்தாய இச்சை’ எனப்பட்டன. ஆசை - பொன்.

இச்சையிற் சுழன்று கேடு உறவிடின் யாரே இனி என் குறைகளை முடிப்பர் என்று இயைத்துணர்க. கேடுறல் முடனுக்கும் கைவிடல் முர்த்திக்கும் ஆக்கியவாறுணர்க. முடனேன் கேடுற முர்த்திகைவிடின், குறைகளை யாரே முடிப்பர்? ஈடனை முன்றுள் புத்திரேடனை பெண்ணாசையின் இடத்தில் நிற்பதும் இங்குணரதக்கது.

“செறியும் ஏடனை முன்றையும் செப்பிடில்
அறையும் எப்பொரு ளும்அத்த வேடனை
பொறியுஞ் சுற்றம்எ லாம்புத்தி ரேடனை
உறைசங் கற்பம்எ லாம் உல கேடனை”.

இம் முன்று ஈடனையுள் அர்த்தேடனை (பொன்னாசை). உல கேடனை (மண்ணாசை) இரண்டும் நீங்க ஏனைய புத்திரேடனை ‘பெண்ணாசை’ என்னும் இடத்து நிற்பதறிக.

சித்தர்களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் நாள்தோறும் சென்று வழிபடும் பெருஞ்சீர் மிக்கிலங்கும் தருமையில் திருக் கோயில் கொண்டு அடியவர்க்கு அருள்புரிந்து விளங்கும் சொக்கநாதனாகிய பேரின்பச் செல்வமே ஞானவுருவிற்குசகமாக உதயம் ஆகும் மெய்ப்பொருளே! இவ்வாறு விளித்து விண்ணப்பஞ் செய்தமை உணர்க.

பின்னடிகளை முன்னடிகளொடு இயைத்து முற்கூறி, ‘தழலிடை’ என்பது முதல் ‘என் குறைகளை யாரே முடிப்பர்’ என்பது முடிய உள்ள பகுதியைப் பிற்கூறிக் கொண்டு பொருட் பொருத்தம் அறிதல் வேண்டும்

(தொடரும்)

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை.

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு

[புதிய மலிவுப் பதிப்பு — 1961]

புதிய பதிப்பு பிரதி ஒன்றின் கிரயம் ரூ. 3-50 ந. பை. ஆகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(முந்தின பதிப்பு பிரதி ஒன்றின் விலை. ரூ. 6/-)

(தபால் கட்டணம் வேறு)

644 பக்கங்கள் கொண்டது. உயர்ந்தரக வெள்ளைத்தாளில் பெரிய எழுத்தில் தெளிவாக அச்சிடப் பெற்றது.

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள் எழுதிய குறிப்புரை, ஆராய்ச்சி, முதலியவற்றுடன் கூடியது.

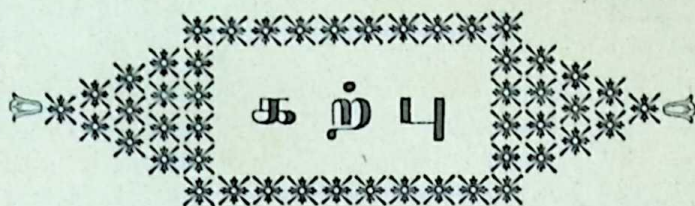
ஒரே சமயத்தில் 5 பிரதிகளும் அதற்குமேல் வாங்குபவர்களுக்கும் 20% கழிவு உண்டு.

இதன் விற்பனைத் தொகை ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் மடத்தைச் சாரும்.

கிடைக்குமிடம்:-

ஸ்ரீ T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை அவர்கள் B. A., B. L., வழக்கறிஞர்

ஸ்ரீவைகுண்டம் P. O. :: (திருநெல்வேலி மாவட்டம்)

வண்ணை, திரு. க. சிவலிங்கம் அவர்கள்

ஓரெங்கும் அமைதியின் ஆட்சி! அந்த ஆட்சியில் மக்கள் ஆழ்ந்துறங்கினர். அடிவானத்தில் அணங்கின் நுதல் போல் வளைந்திருந்த சிறு நிலவில் கொஞ்சம் ஒளி வீசிற்று! அந்த நிலவின் காட்சி, ஓவியன் தனது கோலால் திரையில் தீட்டிய சிறு கோடுபோல் தோற்றமளித்தது. கொஞ்நஞ்சு மிருந்த ஒளியை மேகக் கூட்டங்கள் பாய்ந்தோடித் தாக்க விரைந்தன. சமர் நடத்திய வீரன், தனது வாள் முறிந்து - கேடயத்தின் பிடிதளர்ந்து - மீண்டும் எதிரியை எதிர்க்க இயலாமல் தலை தப்பினால் போதுமென்று ஓடும்போது, பின் தொடர்ந்து துரத்தி வந்த படைகளின் பிடியினிடையே வீரன் திடீரென்று சிக்கிக் கொள்வதை ஒத்திருந்தது-நிலவும் மேகமும் தோன்றிய காட்சி!

இதை உற்று நோக்கியபடி இருந்த ஒருமாதா தனது உள்ளத்தின் குமுறலை ஒவ்வொன்றாக நினைத்தாள். அவளை விட்டுப் பிரிந்த கணவன் இதுகாறும் வீடு திரும்பாததின் அந்த ரங்கம் யாதாயிருக்கக் கூடுமென எண்ணினாள். முடிவாக அவள் செவியிலே ஏதோ ஒரு செய்தி எட்டவே, அதை வெளிக் குக் காட்ட மனமில்லாமல் வெதும்பியவளாய், அவன் குணத்தின் கொடிய செயலை நினைத்து, மீண்டும் அதே நிலைவ ஆழ்ந்து நோக்கினாள். ஒளியான நிலவு - இருளான மேகத் திரையில் நுழைந்து, அவளின் வாழ்க்கை நிலையை அப்படியே படப்பிடிப்புச் செய்தது - அந்த எழில் மிகு இயற்கை! பொன்னொளி நிலவின்மீது கருநிறம் பூசப்பட்ட மேகம், நீண்ட நேரம் நிற்பதில்லை. சிறுகாற்றுதான் தேவை அவை சிதைந்தோட! வாழ்ந்தோம்-பின்பு தாழ்ந்தோம்-மீண்டும் வாழ்க்கையுண்டு!!

இதை விளக்க அந்த நிலவும் மேகமும் நல்லதோர் சான்று என்று சிந்தித்த வண்ணமிருந்தாள்.

மிதந்து வரும் மந்த மாருதம் திடீரென்று புயலுருவம் கொண்டதுபோல், அவளின் சிந்தனையை எங்கெங்கோ இழுத்துச் சென்று, எதிர்பாராமல் மோதவிட்டு இறுதியாக வேரற்ற மரமும் - நீரற்ற கேணியும் - சிறகற்ற பறவையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஓடிவந்து, அவள் உள்ளத்துக்கும் உருவத்துக்கும் தம்மையே ஒப்பிட்டு உவமைகளைக் கூறிவிட்டுச் செல்லும்படியான கட்டத்திற்குக் கொண்டுவந்து விட்டது !

இந்த இன்னலிலிருந்து விலகமுடியாத அவளின் இதயத்தை யாரோ ஈட்டி கொண்டு தாக்கி - எண்ணங்களைப் புண்ணாக்கி - இப்பத்தின் எழுச்சியைத் துன்பத்தின் தொடர் கதை யாக்குவது போன்றநிலைமை.

இத்தகைய பொல்லாத கொடுமை புடைசூழ்ந்து தாக்கியும், அவன் நினைவிலிருந்து விடுபட முடியாத அளவுக்கு அவள் கொண்டுள்ள கற்பு கொழுந்து விட்டெரியவே இறக்கும் வரை அவளை மறக்க மாட்டேனென மன உறுதி கொண்டாள். அதன் விளைவு.....???

‘நெடிய திரண்ட தோள்வளை நெகிழ்த்த’ என்னும் வகையில், அவன் உள்ளமுருகி - உடல் நலங்குன்றி - கட்டுங் கவர்ச்சியுங் கலைந்து - கரங்களிடையே யிருந்த வளையல்கள் கழன்று கீழே வீழுந்தன்மைக்குக் கொண்டு வந்து விட்டது !

அவள் அவன்பால் கொண்டிருந்த பற்று எல்லை மீறிச் சென்று, கரங்களிடையே யிருந்த வளையல்கள் தானே நழுவித் தரையில் வீழ்ந்ததென்றால், அவளுடைய அன்பின் பெருக்கை அளவிட முடியா தென்றுதான் சொல்லவேண்டும். இத்துணை நெறியோடொழுகிய அந்நேரிழையாளின் நெஞ்சத்தின் நிலையறிந்த புலவர், அத்தலைவனை வசைபாடு முகமாக, ‘கொடிய னாகிய குன்று கெழு நாடன்’ என்றார். அதாவது குன்றுகள் பொருந்திய நாட்டையுடைய அத்தலைவன்; கொடிபோன்ற அக் குணக்கொழுந்தை நலிவோடு போராலும் நடைப் பிணத்துக்குச் சமமாக்கிய கொடுமை யுடையவனாகி விட்டான் என்று குற்றஞ் சாட்டுகிறார்.

இப்படியாகப் பலநாள் தவித்த அம்மாதின் வாழ்வில் மாற்றம் ஏற்படும் முறையில், ஒருநாள் அவள் தேடியிருந்த தலைவன், தன்னை நாடிவருந் தோற்றந் தெரிந்து, அப்பொழுதே அவள் அகத்திலே ஆனந்தமும் - முகத்திலே மறுமலர்ச்சியும் - உதட்டிலே புன்னகையும் - உடலிலே மாறுதலும் - உணர்ச்சியிலே ஒரு தனிவேகமும் - பார்த்திருந்த விழிகளிடையே பரவசமும் - அன்பிலே ஆக்கமும் - ஆர்வத்திலே துடிப்பும் - பொங்கியெழும் இன்பத்திலே பூரிப்பும் - எங்கும் ஒரு புத்தொளியும் எங்கோ இருந்து வந்து அவளை எப்படியோ பற்றிக்கொண்டன! எழுந்தாள் - விரைந்தாள் - கதிரவனைக் கண்ட கமலம் போல், தனது இனிய முகமலர அத்தலைவனை எதிர் பேணி வரவேற்றாள்.

அவளின் தலை சிறந்த பண்பாட்டையும், விலைமதிக்கவொண்ணாத கற்பின் கடமையையும், நேரிற் கண்ட அத்தலைவனுக்கு அப்பொழுதுதான் தெரிந்தது; கனியிருக்கக் காய் கவர்ந்த செயலும், கரும்பிருக்க வேம்பைப் பக்கைப்பிடித்த போக்கும். இந்த இழுக்குக்கு இலக்கான அவன், தான் செய்த தகுதியற்ற செயலைக் குறித்துத் தலைவணங்கினான். பெண்மையைப் பேணிவளர்க்கும், அவ்வுண்மையின் உயிரோவியத்தை ஊதாசினப் படுத்தியதை யெண்ணி நாணங்கொண்டான்.

அவனைப் பற்றியிருக்கும் நாணத்தின் கோணத்தை யுணர்ந்த அந்நங்கை நல்லாள், ஆசைமேலிடத்தானே வலியப் பேச விழைந்து, அலங்காரச் சொற்களை அடுக்கடுக்காய்த் தொடுத்து ஆலாபனை செய்து, அவனைத் தன்வயப்படுத்தினாள்; வெட்கத்தை விரட்டினாள்; தனது விருப்பத்தை நிறைவேற்ற விரகதாபப் பசியை யூட்டினாள்.

அவளின் ஆற்றொணர்ச் செயலால், அவனும் அவளும் 'விரிந்தவானும் வெண்ணிலாவும் போல் வீரனுங் கூர்வானும் போல்' ஒருமித்து ஓடி ஆடி ஊடிக்களித்து, அமுதத்தை அள்ளிப்பருக அன்பின் ஆழ்கடலில் முழுகி இன்பங்கொண்டனர். அதன் எதிரொலி, அவர்கள் உள்ளத்தில் புரண்டெழுந்த இன்பவெள்ளம் எங்கும் வழிந்து அவர்களின் இல்லத்தை ஒரு இலக்கியப் பூங்காவாக்கியது.

அவர்கள் வாழ்வு இன்றுபோல் என்றுஞ்சிறக்க எல்லை யற்ற ஆவல் கொண்டிருந்த தோழி, தலைவனை விட்டுத் தலைவி எப்போது வெளியே வருவாளென எதிர்பார்த்திருந்தாள். அதன் படியே வெளியே வந்ததும், அவளை அணுகி வேடிக்கையாகக் கேளிக்கை புரிய முனைந்தாள்:

“ஏன்ம்மா...! இனி தங்கள் தரிசனத்தைக் காண்பதற்கு இந்த அடியாள் தவமிருக்க வேண்டும்போல் தெரிகிறதே...!”

“ஏன்...?”

“என்ன இருந்தாலும் அவருடன் இவ்வளவு எளிய முறை யிலா நடந்து கொள்வது...! நீங்கள் மிகவும் பேதையாகி விட்டீர்...!”

“ஏடி....! நான் என்ன அப்படி வரம்புமீறிச் சென்று விட்டேன்!”

“தலைவர் இல்லாதபோது தவியாய்த் தவித்தீர்கள்: தணல் சூழ்ந்த புழுவைப்போல் துடித்தீர்கள்: அவர் ஏக்கத்தால் இளைத் தீர்கள். உங்களுடைய நீண்ட திரண்ட கைவளையல்களும் அவ் வருத்தத்தால் நெகிழ்ந்தன. இத்துணையுங் கூற என்னை எதிர் நோக்கிப் பார்த்திருப்பீர். வந்தவுடன் தங்கள் வருத்தத்தைக் கொட்டிக் குவிப்பீர். இதற்கெல்லாம் ஆறுதல் கூற நான் அவசியமானவளாய்த் தேவைப்பட்டேன்! ஆனால் இப்போது...”

“இப்போது மட்டுமென்ன உன் இணைப்பை இழந்துவிட் டேனாக்கும்?”

“இல்லையென்று மறுக்கவில்லை. ஆனாலும் உங்கள் மன நோக மலர்ந்த முகமாற - வளர்ந்த பாசந்தளர்ந்து போகும் நிலைக்குக் கொண்டு வந்த கொடியனாகிய அவர் திரும்பிவந் தால், அப்பொழுதே உங்களுக்குக் கடவுட் கற்பு எப்படியோ வந்துவிடுகிறதே என்றுதான் வியக்கின்றேன்! அதுமட்டுமா...”

“உம் ... அப்புறம் ... ?”

“அவரைக் கண்டவுடனே உங்களுக்கு இனியமுகம் வந்து விடுகிறது. இன்பம் பொங்குகிறது, உங்கள் அறிவெல்லாம் எங்கேயோ அடைக்கலமாகி விடுகிறது! அவரை எதிர்பேணி

வரவேற்பதும், இணையிலா இன்பத்தில் திளைப்பதும், எக் களிப்புக் கொள்வதும் இப்படியெல்லாம் இருக்கும் நீங்கள், 'என்னை இப்படி ஏங்கவும் இளைக்கவும் வைத்துவிட்டு, பிரிந்து சென்றது நீதியா?' என்று ஒரு வார்த்தை கேட்க ஏன் உங்கள் மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை என்கிறேன்....?"

“உண்மைதான் தோழி! அவர் என்னை விட்டுப்பிரிந்து வெளியிற் சென்றாலும், என்மேல் கொண்ட பாசம் உள்ளள வேனுங் குறையவில்லை. அவர் கனிந்த அன்போடு திரும்பி வரும்போது, அந்த அன்பின்முன் எனது அறிவு மடம் பட்டுப் போகிறது. அத்துணைத்திறன் பெற்ற அவரோ சான்றோராகத் தோன்றுகின்றார். பெருந்தன்மையைச் சிறிதேனும் பிறழாமல் காக்கின்றார். அவர்தம்மைப் புகழ்வதற்குமுன் நாணுபவர். இத்த கைய பண்பாட்டில்மிகுந்திருக்கும் அவர்மீதுபழிகூறினால்அதனை அவர் எங்ஙனம் தாங்குவார் என்றுதான் எண்ணுகின்றேன்”

இக்கருத்தினை உள்ளடக்கியும் பண்டைப் பெண்கள் கொண்டிருந்த குணத்தையும், தங்கொழுநனைப் பேணி வளர்த்த பெருமையையும், கற்பு நெறி வழுவாத செயலையும் ஒருங்கே திரட்டி வைத்திருக்கும் இச்செய்யுள் கிடங்கிற் குலபதி நக் கண்ணன் என்னும் புலவர் பெருமானால் இயற்றப்பட்டது. இதோ அச்செய்யுள்:

“நெடிய திரண் தோள்வளை ரெுகிழ்த்த

கொடிய னுகிய குன்றுகெழு நாடன்

வருவதோர் காலை இன்முகந் திரியாது

கடவுட் கற்பின் அவன்எதிர் பேணி

மடவை மன்றநீ” எனக் கடவுப

துனியல் வாழி தோழி: சான்றோர்

புகழு முன்னர் நாணுப:

பழியாங்கு ஒல்பவோ காணுங் காலை. (குறுந்தொகை 252)

ப - ரை:- தோழி - நெடிய திரண்ட தோள்வளை நெகிழ்த்த - நெடு மையையும் திரட்சியையும் உடைய தோள்களிலுள்ள வளைகளை நெகிழச் செய்த, கொடியனுகிய குன்று கெழு நாடன் - கொடு (தொடர்ச்சி 430-ம் பக்கம் பார்க்க)

உ.

சிவமயம்

பாலருவாயர் துணை

அருணந்தி முனிவர் அருஞ்செயல் மாலை

(இரண்டாம் பகுதி)

தேவகோட்டை “செட்டிநாடு” இதழாசிரியர்
 “தருமபுர ஆதீன வித்துவான், திருவண்ணாமலை ஆதீன விரிவுரையரசு.
 மதுரை ஆதீனச் சித்தாந்த சைவ வித்தகர்
 சித்தாந்தப் புலவர் மாமணி, பாலகவி”
 வயிநாகரம். திரு. வே. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள்
 இயற்றியது.

நுதியுமதியுந் திகழ்வேணிநம்பரிம்பர் வரவிடுத்தநல்லோர்
 பல்லோ ரவர்தம்மு னாமது குமரகுருபரராந், துதிசேர் முனிவ
 ரொருவரவர் தூய வழியில் வந்தெம்மைத் தொண்டு கொள்ளு
 மருணந்தித் தோன்ற லார்செய் பேரறமு, நிதியு மொருநூற்
 றொன்றாக நிலவும் பெரிய கட்டகைக ணைசமருவ முன்புரைத்தே
 வீடித் தொடர்ந்து வருகின்ற, புதிய வறங்க டமையெடுத்துப்
 புகல முனைந்தே வித்தரையிற் போற்றுஞ் செயலை யுரைப்பதனற்
 புகழெற் குறுதல் பொருந்துமென்றே 1

திருவாங் கூர்ப்பல் கலைக்கழகந் தன்னிற் றிருவன்
 ஞவர்நினைவு திகழும் பரிசு நிதியாகச் சேர்த்த தொகையை
 யாயிரமாங், கருவாங் கொடுவீ டடையாமற் காக்கும் பரமன்
 காசியினிற் கமலை ஞானப் பிரகாசர் கருது மன்னம் பாலிப்பு
 மருவாந் தொகையை யாயிரநம் வள்ளி மணான் செந்திலினில்
 வளரைக் கியவே ளாளசங்க வாசிப் பகத்துக் கைம்பதுநா,
 றுருவா மப்பர் நினைவாக வோது மேட மதியிலன்ன முயருங்
 காசி யினில்வழங்க வுதவுந் தொகையே ழாயிரமே 2

[தொடரும்]

நன்னெறிமன்றம், அறநெறிக்கழகம் & மெய்ந்நெறிக்கழகப் புலவரும்
சமய சொற்பொழிவாளருமான சைவப்புலவர்,
பண்டித திரு. அ. சிவசுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள்,
நாகர்கோயில்.

தொண்டு செய்பவர் தொண்டர். தொண்டில் பலவகை யுண்டு. அவை நாட்டிற்குச் செய்வது, மக்களுக்குச் செய்வது, கடவுளுக்குச் செய்வது, அடியார்க்குச் செய்வது எனப் பல வாகும். இவைகளில் எல்லாத் தொண்டும் சிறந்ததே. ஏனெனில் தனக்கென முயலாது பிறர்க்கென முயல்வதினால் சிறப்புடையது. இத்தொண்டுகள் மனம் மொழி மெய்களால் சிறந்ததானால் அது தனக்காகவே அமைந்த போதிலும் நல்லாரொருவர் பொருட்டு எல்லோருக்கும் மழை பெய்வதைப் போன்று நன்மையாகவே முடியும். இத்தொண்டுகள் எல்லாவற்றிலும் தொண்டருக்குச் செய்யும் வழிபாடே ஏற்றமுடையது. ஏனென்றால் கடவுள் எங்கும் வியாபகமாய் நிறைந்திருப்பினும் பாலில் படு நெய்போல மறைந்து விளங்காது நிற்கிறார். குருவினிடத்திலும் சிவாலயத்திலும் சிவனடியாரிடத்திலும் தயிரில் நெய்போல வெளிப்பட்டு விளங்கியருளுவன்.

தொண்டரின் பெருமையைக் கூற வந்த ஓனாவப்பிராட்டியாரும் ஒரு பாடலில் உலகம் பெரிதென்றும் அதைவிட அதைத் தாங்கும் பாம்பு பெரிதென்றும் அந்தப்பாம்போ உமையவள் கையிலுள்ள விரலுக்கு மோதிரமானது என்றும் அந்த உமாதேவியோ இறைவனுடைய ஒருபாதியில் அமைந்திருக்கிறாளென்றும் அத்தகைய இறைவன் தொண்டருடைய உள்ளத்திலே வீற்றிருக்கின்றாரென்பதிலிருந்து தொண்டருடைய சிறப்பை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இத்தகைய தொண்டர்களுடைய பெருமையைச் சொல்லவும் அரிதே என்கிறான். இத்தொண்டர் உள்ளத்து உலகம் முழுவதுமே அடங்கியுள்ளது என்பது நன்கு புலனாகிறது. அடியார் உருவிலும் இறைவன் வந்து ஆன்மாக்களுக்கு அருளுகிற ரென்பதை சிவஞான சித்தியாரில் “தாபர சங்கமம் என்றிரண்டு உருவினில் நின்று, மாபரன் பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க்கருளை வைப்பன்.” என்று அருளிப்போந்தார். இத்தன்மையில் சிவனடியார்கள் வந்தால் வழிபட்டு அடியேன் செய்வது யாது எனக் கூறித் தொண்டு செய்து வாழ வேண்டும். இதனையே திருத் தொண்டர் புராணத்தில் மண்ணினில் பிறந்தவர் பெறும் பயனாகக் கொள்வது “அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய் வித்தல்” என்றும் “நாதன் தன் அடியாரைப் பசிதீர்ப்பேன்” என்றும் சேக்கிழார் பெருமான் மொழிந்துள்ளார். நாயன்மார் களில் சிலர் “நாதர் தம்மையும் அவரடியாரையும் நயந்து பாதம் அர்ச்சனைபுரிவதும் பணிவதும் என்ற காதலால்” அடியார் வழிபாட்டை மிகவும் போற்றி வந்தனர் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இனி இத்தொண்டர்களின் இயல்பைப்பற்றிப்பார்ப்போம். மனமொழிமெய்களால் மாண்புடையவர். தனக்கென வாழாதவர். திருநீற்றை அணிந்த மேனியுடையவர். எப்போதும் திருவைந் தெழுத்தைச் சொல்லும் நாவையுடையவர். இறைத்தொண்டு செய்வதையே தன் கடனாகக் கொண்டு “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற எண்ண முடையவர். திருநீற்றொளி போல தூய மனம் கொண்டவர். ஐம்பெரும் பூதங்கள் தங்கள் நிலையிலிருந்து தவறினாலும் நற்றூள் தொழுவதை மறக்காதவர். சிறந்த தவவொழுக்கங்களைக் கொண்டு வாழ்பவர். பொன்னையும், மண்ணையும், இன்பத்தையும் துன்பத்தையும், புகழ்ச்சியையும், இகழ்ச்சியையும் ஒன்றாக எண்ணும் தன்மையுடையவர். உருத்திராக்கம் அணிந்து ஈசன் பணியே இவ்வுலகில் சிறந்த தெனயெண்ணி வாழ்வதினால் ஒரு விதமான குறைகளுமில்லாதவர். ஆகவே இத்தகைய தொண்டர்களை நாம் வழிபாடு செய்தால் அதுவே இறைவனுக்குச் செய்யும் வழிபாடு ஆகும்.

இத்தகைய தொண்டர்களையும் அவர்கள் செய்த தொண்டின் மேன்மையைப் பற்றியும் அவர்கள் அடைந்த மேலான நிலைகளைப்பற்றியும் நமக்குத் தெளிவாகத் தெரியும் வண்ணம் அருளியவர் சேக்கிழார் பெருமானாகும். இறைவனை வணங்கச் சென்ற சுந்திரமூர்த்தி நாயனார்சுவாமிகள் தேவாசிரியமண்டபத்திலிருக்கும் சிவனடியார்களை வணங்காமல் ஒதுங்கிச் சென்றதால் (புறகு) ஒதுக்கப்பட்டவன் என்று விறல் மிண்டநாயனார் கூறியதை அறிந்த சுவாமிகள் தில்லை வாழந்தணர் முதலாக எல்லா அடியார்க்கும் அடியேன்; அடியேன், என்றருளியுள்ளார். குருலிங்க சங்கமம் என்பதில் சங்கமம் என்பது அடியார் வழிபாட்டையே குறிக்கிறது. இதனையே சிவஞானப் பிரகாச வெண்பாவில்:-

“எங்குஞ் சிவனிருப்பா றுனாலுமே சாற்ற
சங்கமத்துஞ் சற்குருவின் தன்னிடத்தும்-லிங்கத்து
மாவினுடம் பெல்லாறு மாவரித்து நிற்கினும்பால்
பாவுமுலைக்கண் மிகுதிப் பார்”.

என்றருளியுள்ளார்.

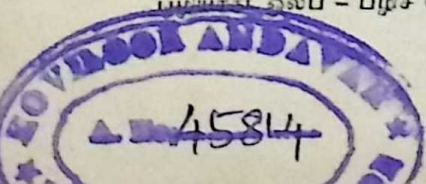
இதிலிருந்து நாம் அறிவதென்னையெனில் பசுவின் உடம்பு முழுவதும் பாலிருப்பினும் முலைக்காம்பின் வழியாகத்தான் பெற முடியும். அதைப்போல எங்கும் நிறைந்த இறைவன் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு மிகுதியாக சங்கமத்தும் வெளிப்பட்டு அருளுவன். மணிவாசகப்பெருமானும் “இணங்கத் தன்னடியார்கூட்டமும் வைத்து” என்றும் “அறைவையென்று அடியார்கள் தங்கள் அருட்குழாம் புகவிட்டு நல்லுறவு செய்தனை” என்றும் அருளியுள்ளார். அதைதகைய இறைவன் திறத்தைப் புகழ்ந்து கருணையை வியந்துபோற்றுகின்றாரென்றால் அடியார் வழிபாட்டின் மேன்மை சொல்லும் தரத்ததோ? பட்டினத்தடிகளும் “அடியாருறவும் அரன்பூசைநேசமும் அன்பும்” அல்லாமல் இவ்வுலகில் வேறு பயனுமுளவோ என்கிறார். அடியார்க்கு நண்பராக வேண்டுமானால் அடியாரை வழிபட வேண்டும் என்பதற்கு முருகநாயனார் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறார். ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கு நண்பரெனச் சொல்லும் தகுதியோடு வாழ்ந்து வழிபட்டார்.

ஞானசம்பந்தப் பெருமான் வீதி வழியே வந்த அப்பர் பெருமானின் தூய வெண்ணிறுதைந்த பொன்மேனியையும் உருத்திராக்கங்கடையும் அன்பினால் கண்ணிலிருந்து பொழியும் நீரையும் பதிகச்செஞ்சொல்வாயையும் கண்ட ஞானசம்பந்தர் பெருமான் உலகமனைத்திற்கும் தந்தை யாகவிளங்கும் இறைவனேயென எண்ணி அப்பரே என்றழைத்தார். இறைவனே தொண்டர்களாகவும் வரக்கூடும். அந்தந்த இடமறிந்து அடிய வர்களை வழிபட்டுய்ய வேண்டும். ஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஏறி வந்த பல்லக்கைச் சுமந்து வருவதைப் பெரும் தொண்டாக எண்ணி அப்பர் பெருமான் சுமக்கவும், ஞானத்தின் திருவுருவாம் சம்பந்தப் பெருமான் வணங்கவும் திரும்ப அப்பர் வணங்கவும் ஆகிய இந்திகழ்ச்சிகள் அவர்களுடைய வரலாறுகளால் அறிய லாம். இடங்கழி நாயனாரும் அடியார்க்கு உணவு கொடுத்துவரும் அடியவர்க்காகச் செல்வம், தானியம் இவைகளை எடுத்துக் கொள்ளட்டும் என்று பறையறைந்தார்.

இவைகளிலிருந்து அடியார்களை வழிபடுதலே சிறந்த மெய்த்தொண்டாகும். இத்தொண்டர்களை வழிபாடு செய்வதே இறைவனை வழிபடுவதற்கு ஒப்பாகும். நாயன்மார்களில் சிலர் அடியார்களுக்குத் தொண்டு செய்து வந்தார்கள் என்பது அவர் தம் சரிதங்களால் நன்கு விளங்கும். பொய்யில் சீர் அடியாரைப் போற்றி வழிபடுவதே பிற வியின் பயனாகும். ஆகவே தொண்டர் வழிபாடு இவ்வுலகில் சிறந்ததென்பதற்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

(முன் 425-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மையை உடையவனாகிய குன்றுகள் பொருந்திய நாட்டையுடைய தலைவன், வருவதோர்க்கலை - பரத்தையர் வீட்டினின்று வருங் காலத்தில், இன்முகம் திரியாது - இனியமுகம் வேறுபடாமல், கடவுட் கற்பின் - தெய்வத்தன்மையுடைய கற்பினால், அவன் எதிர் பேணி - அவனை எதிர் முகமாகச் சென்று உபசரித்து, நீ - மன்ற மடவை - நிச்சயமாக அறிவில்லாயாயினை, என கடவுட - என்று வினாவி, துனியல் - வருத்தமுருதே, சான்றோர் - அறிவானமைந்த பெரியோர், புகழும் முன்னர் - தம்மைப் புகழ்வதற்கு முன்னரும், நானுப-நானுவர், அத்தகையோர், -காணுங்கால்-ஆராயுமிடத்து, பழியாப் ஒல்பு - பழிச் சொல்லையாம் கூற எங்ஙனம் பொறுப்பர்?

திருப்பனந்தாள் - ஸ்ரீ காசி மடம்
‘ திருமுறை வெளியீடுகள் ’

—o—o—o—

	ரூ. ந. பை
1 விநாயகர் திருமுறை	... 0 06
2 ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் குறிப்புகரையுடன்	... 6 00
3 சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தம்	... 3 00
4 திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் (மூலம்மட்டும்) (புதிய பதிப்பு)	... 2 75
5* திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் ..	... 2 25
6* சுந்தரர் தேவாரம் (புதிய பதிப்பு) ..	... 1 30
7* திருவாசகம் (புதிய பதிப்பு) ..	... 0 50
8* திருக்கோவையார்-பேராசிரியர் உரையும் பழையவுரையும் (புதிய பதிப்பு)	... 2 90
9 ஒன்பதாம் திருமுறை-திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு (மூலம்மட்டும்)	... 0 56
10* திருமந்திரம் .. (புதிய பதிப்பு)	... 2 25
11 பதினேராந்திருமுறை ..	... 1 25
12 அம்மையார் அற்புதத் திருவந்தாதி (புதிய பதிப்பு)	... 0 25
13 திருக்கலாயஞானவுலா - உரையுடன்	... 0 50
14 பெரிய புராணம் (மூலம்மட்டும்)	... 2 50
15* அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு	... 0 37
16 திருவிளையாடற் புராணம் (மூலம்மட்டும்)	... 3 00
17 தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்-குறிப்புகரையுடன் (அச்சில்)	...
18 கந்தபுராணச் சுருக்கம் (மூலம்மட்டும்)	... 1 75
19 கந்தபுராணம் - முதல் மூன்று காண்டங்கள் ..	... 2 75
20 .. யுத்த தேவகாண்டம் ..	... 2 00
21 .. தக்ஷகாண்டம் ..	... 1 50
22 கந்தபுராண வசனம் (அச்சில்)	...
23 கந்தர் அலங்காரம் - குறிப்புகரையுடன்	... 0 25
24 கந்தரனுபூதி	... 0 13
25 கந்தர் கலிவெண்பா - ஆங்கிலம் ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்புக்களுடன்	... 0 37
26 கந்தர் கலிவெண்பா - மூலம் மட்டும்	... 0 06
27 கந்தர் கலிவெண்பா - மூலமும் - உரையும்	... 0 37
28 நீதிநெறி விளக்கம்-ஆங்கிலமும் ஹிந்தியும் கூடியது	... 0 50
29 சகலகலாவல்லிமாலை - ஆங்கிலமும் ஹிந்தியும் கூடியது	... 0 06
30 சிவஞான சித்தியார், ஹிந்தி மட்டும்	... 1 00
31 திருக்குறள் - அறத்துப்பால் மூலம் குறிப்புகரையும் ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பும்	... 1 50
32 திருக்குறள் - பொருட்பால் ..	... 2 50
33 திருக்குறள் - காமத்துப்பால் ..	... 1 00
ஷெ 31, 32, 33 திருக்குறள் 3 புத்தகமும்	... 4 00

34	திருக்குறள் மூலமும் குறிப்புரையும்	... 0 75
35	திருக்குறள் - பொருட்பால் பரிமேலழகர் உரை இலக்கணக் குறிப்பின் விளக்கம்	... 0 13
36	முதுமொழி மேல் வைப்பு (குறிப்புரையுடன்)	... 0 75
37	திருவுசாத்தானக் கல்லெழுத்துக்கள்	... 0 37
38	திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா - மதுரை மீனாட்சி யம்மை பிள்ளைத்தமிழ் - மதுரைக் கலம்பகம் - நீதிநெறி விளக்கம் - மதுரை மீனாட்சியம்மை இரட்டைமணி மாலை- மதுரை மீனாட்சியம்மை குறம்	... 2 75
39	திருவாரூர் நான்மணிமாலை - முத்துக் குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்	... 1 25
40	சிதம்பர மும்மணிக்கோவை - சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை- தில்லைச் சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலை	... 1 00
41	பண்டார மும்மணிக் கோவை - காசிக் கலம்பகம் - சகலகலாவல்லி மாலை	... 1 00
42	சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை	... 0 75
43	முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்	... 0 50
44	தமிழிசைப்பாக்கள் [அச்சில்]	
45	பெரியபுராணம் - உரைநடை	... 2 00
46	திருவிளையாடற் புராணம் - உரைநடை	... 2 25
47	குமரகுருபர சுவாமிகள் ஜீவிய சரித்திரப்படி விளக்கங் களும் கந்தர்கலிவெண்பா விளக்கப்படங்களும்	... 0 50
48	அபிராமி பட்டர் பிரபந்தம் (மூலம்மட்டும்) (அச்சில்)	...
49	திருக்கயிலைத் திருமுறை	... 0 37
50	திருக்கடவூர்த் திருமுறையும் பிரபந்தங்களும்	... 0 19
51	செந்திலாண்டவன் மகிமை	... 0 13
52	திருக்குறள் - உரைக்கொத்து - அறத்துப்பால் 3-ம் பதிப்பு	... 1 37
53	ஹை ஹை பொருட்பால்	... 2 75
54	ஹை ஹை காமத்துப்பால்	... 1 20
55	அபிராமி அந்தாதி - தெளிவுரையுடன்	... 0 50
56	மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் (குறிப்புரையுடன்)	... 0 50

மேலேகண்ட நூல்கள் கிடைக்குமிடங்கள்:-

1. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக்கோவில், ஸ்ரீவைகுண்டம்.
2. ஸ்ரீ K. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள்,

“ நியாகராஜ விலாசம் ” 53, பிள்ளையார் கோவில்தெரு,
திருவேட்டன்வரன்பேட்டை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5.

குறிப்பு:- * இக்குறியிடப் பெற்றவற்றின் விற்பனைத் தொகை ஸ்ரீஸ்ரீ
காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்களால் நிறுவப்பெற்ற பன்னிரு திரு
மூறைப்பதிப்பு நிதியைச்சாரும். மற்ற நூல்களில் திருக்குறள்
உரைக்கொத்து (எண் 52, 53, 54) தளிர்த்து எஞ்சியவற்றின்
விற்பனைத்தொகை 'குமரகுருபரன்' பத்திரிகையைச்சாரும்.

அச்சிட்டது:- குமரகுருபரன் அச்சகம். ஸ்ரீவைகுண்டம் - '61.